

Ks.br.14/2009

U IME NARODA

VIŠI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični, u vijeću stavljenom od sudije Dragiše Rakočevića kao predsjednika vijeća, sudije Ratka Čupića i sudija porotnika Spasoja Cicmila, Mirka Radovića i Milenka Boškovića, kao članova vijeća, uz učešće Borke Jelenković kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog S.A., koga u postupku brane advokati Kasim Dizdarević i Stevan Damjanović, zbog krivičnih djela primanje mita u produženom trajanju iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. u vezi člana 49. Krivičnog zakonika, optuženog L.J.DŽ., koga u postupku brane advokati Stanko Jelić i Milan Filipović, zbog krivičnog djela primanje mita putem pomaganja u produženom trajanju iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. u vezi člana 25. i u vezi člana 49. Krivičnog zakonika, optuženog B.N., koga u postupku brane advokati Danilo Mićović, Kasim Dizdarević i Stevan Damjanović, zbog krivičnog djela davanje mita u produženom trajanju iz člana 424. stav 1. u vezi člana 49. Krivičnog zakonika, optuženog H.A., koga u postupku brani advokat Šukurica Amer i optuženog Z.S. koga u postupku brani advokat Danilo Mićović, zbog krivičnog djela primanje mita putem pomaganja u produženom trajanju iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. u vezi člana 25. i u vezi člana 49. Krivičnog zakonika Crne Gore, postupajući po optužnici Vrhovnog državnog tužilaštva - odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcija, terorizma i ratnih zločina Kts.br.5/09 od 16.05.2009. godine, koju je na glavnom pretresu zastupala Marija Raspopović, zamjenik specijalnog tužioca, nakon održanog glavnog javnog pretresa dana 30.06.2010. godine, a nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je i u prisustvu stranaka dana 05.07.2010. godine javno objavio

PRESUDU**Optuženi:**

1. A.S., rođen..... u B.P. nastanjen u B.P.- Z. L., državljanin Crne Gore, diplomirani pravnik, sudija Višeg suda u B.P., oženjen, otac šestoro djece, neosuđivan, u pritvoru od 06.03.2009. godine pa nadalje.

2. L.J.DŽ., rođen..... u B.P., nastanjen u B.P., naselje R., državljanin Crne Gore, diplomirani pravnik, nezaposlen, oženjen, otac jednog djeteta, osuđivan i to presudom Opštinskog suda u Bijelom Polju K.br.111/78 od 11.04.1979. godine, zbog krivičnog djela iz člana 152/1 KZ, na kaznu zatvora u trajanju od 120 dana, uslovno na 1 godinu, u pritvoru od 06.03.2009. godine do 05.07.2010. godine.

3. B.N., zvaní „E.“, rođen u B.P., sa prebivalištem u B.P. - naselje L., sa privremenim boravištem u SR Nj., grad B., bez bliže adrese, neosuđivan, nalazi se u bjekstvu.

4. H.A., zvaní "B.", rođen..... u selu G. Opština B.P., stanuje u mjestu rođenja, državljanin Crne Gore, neoženjen, lošeg imovnog stanja, osuđivan i to presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.543/92 od 14.3.1993.godine, zbog krivičnog djela iz člana 143. stav 2. KZ CG, na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, uslovno 1 godina, presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.561/00 od 20.11.2003. godine, zbog krivičnog djela iz člana 131/4-1 KZ CG, na kaznu zatvora u trajanju od 9 mjeseci, uslovno na 2 godine, u pritvoru od 26.03.2009. godine, pa nadalje.

5. Z.S., zvaní "Č.", rođen u B.P., nastanjen u selu G., Opština B.P., državljanin Crne Gore, srednjeg imovnog stanja, neoženjen, osuđivan i to presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.33/07 od 20.02.2008. godine, zbog krivičnog djela iz člana 240/2-1-teška krađa, na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, u pritvoru od 26.03.2009. godine pa nadalje.

K R I V I S U

Što su:

1. Optuženi S.A., L.J.DŽ. i B.N.,

U vremenskom periodu od avgusta 2008. godine do marta 2009. godine, u B.P., a optuženi B.N. i u SR Nj., optuženi S.A., u svojstvu službenog lica- sudije Višeg suda u B.P., zahtijevao i primio obećanje poklona u novcu od optuženog B.N.a, koji mu je ponudio i obećao poklone u novčanim iznosima i to: od tri ipo hiljade eura, od sedam hiljada eura i od deset hiljada eura, da u okviru svog službenog ovlašćenja, postupajući kao predsjednik krivičnog vijeća, u krivičnom predmetu K.br.42/08, u vođenju krivičnog postupka protiv I.M., srodnika optuženog B.N.a, optuženom zbog teškog krivičnog djela iz oblasti javnog saobraćaja, izvršenog dana 19.01.2008. godine, na štetu D.D. koji je smrtno stradao, izvrši službene radnje koje ne bi smio izvršiti, a naime, kao sudija - predsjednik krivičnog vijeća, sastavljenog još od dvojice sudija porotnika, izrekne blažu zakonsku kaznu, ukine pritvor i omogući bjekstvo optuženog I.M. nakon objavljivanja prvostepene presude i ukidanja pritvora, odnosno ponovnog određivanja pritvora od strane drugostepenog suda, u čemu mu je optuženi L.J.DŽ. sa umišljajem pomagao stvaranjem uslova u zahtijevanju poklona, odnosno primanju obećanja poklona, u smislu da je davalac mita sigurna osoba, a mito - pokloni, izvjesni, pa su se tako optuženi S.A. i L.J.DŽ. sastali prije početka suđenja, na predlog optuženog L.J.DŽ., koji je posjedovao kopirane spise tog predmeta i bio zainteresovan za nezakonito - povoljno rješavanje po optuženog I.M., time što mu je omogućio da se, u njegovom prisustvu u B.P. sastane sa optuženim B.N., da bi se potom, između glavnih pretresa optuženi S.A. i L.J.DŽ. sastajali i telefonski kontaktirali, u kojim prilikama je optuženi S.A. saopštio optuženom L.J.DŽ. da zahtijeva poklon od tri ipo hiljade eura za ukidanje pritvora optuženom I. M. i još toliko za izricanje kazne zatvora od tri ipo godine, a da bi izvršio te radnje potrebno je da optuženi I. M. otkaže punomoćje angažovanom advokatu po izboru, nakon čega će on, odrediti advokata po službenoj dužnosti, te da to prenese optuženom B.N., koji se za to vrijeme nalazio u SR Nj., što je optuženi L.J.DŽ. telefonskim putem učinio u više navrata,

a povodom čega je optuženi B.N. ponudio poklon od deset hiljada eura ako optuženi S.A., spusti kaznu zatvora ispod tri godine, nakon čega je u postupku došlo do otkazivanja punomoćja angažovanom advokatu po izboru i postavljanju advokata po službenoj dužnosti, koji je glavni pretres okončao dana 14.11.2008. godine, a presudu, koju je optuženog I.M. osudio na kaznu zatvora u trajanju od tri ipo godine, javno objavio dana 17.11.2008. godine, kada je rješenjem K.br.42/08 istom ukinuo pritvor, da bi potom, kada je drugostepeni sud odlukom Kž.br.10/09 od 05.01.2009. godine, odredio pritvor optuženom I. M.u, svi optuženi preduzeli radnje kojima su omogućili bjekstvo optuženog I.M., kako se ova odluka ne bi izvršila i to tako, što je optuženi S.A., u neposrednom kontaktu dana 12.01.2009. godine, saopštio optuženom LJ.DŽ.u da se I. M., hitno, u toku noći izgubi van Crne Gore, što je optuženi LJ.DŽ. prenio optuženom B.N. koji se angažovao da I. M. tokom noći napusti Crnu Goru i o tome je obavijestio optuženog LJ.DŽ., a ovaj optuženog S.A. koji je, kada je tako saznao da je bjekstvo uspjelo, dana 13.01.2009. godine, a radi prikrivanja svojih nezakonitih službenih radnji, uputio pismeni zahtjev Upravi policije Područnoj jedinici B.P. K.br.42/08, sledeće sadržine: "u prilog akta radi izvršenja u cilju stavljanja u pritvor optuženog I.M. dostavljaju se naredba za dovođenje u ustanovu ZIKS-a-OJ, Zatvor u B.P., neposredno po lišenju slobode, rješenje o određivanju pritvora Kž.br.10/09, od 05.01.2009. godine, u dva prepisa i nalog za prijem pritvorenika obzirom da je rješenje o pritvoru potrebno uručiti optuženom prilikom lišenja slobode uz potvrdu prijema na dostavnici u prilogu, "neophodno je da ovaj sud obavijestite o izvršenju naredbe odmah po sprovođenju i potpisanu dostavnicu o uručanju rješenja o pritvoru optuženom vratite sudu", nakon čega su službenici policije preduzeli radnje po tom zahtjevu i dana 16.01.2009. godine, obavijestili telefonskim putem optuženog S.A.a da I.a nijesu pronašli, da je do juče bio tu i da li je potrebno da odgovore po zahtjevu, na šta je optuženi S.A. odgovorio: „neka ga, neka tog akta, može i za mesec, dok se ne pronađe I., te da obavijestite sve punktove radi potrage za istim“, a istovremeno u istom cilju radi prikrivanja svojih nezakonitih službenih radnji optuženi S.A. označenu drugostepenu odluku o određivanju pritvora optuženom I.M., nije dostavio nadležnom državnom tužiocu na više njegovih urgencija a to je učinio tek dana 02.02.2009. godine

- čime su izvršili krivična djela optuženi S.A. primanje mita iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, optuženi LJ.DŽ. primanje mita, putem pomaganja iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. u vezi člana 25. Krivičnog zakonika, a optuženi B.N. davanje mita iz člana 424. stav 1. Krivičnog zakonika.

2. Optuženi: S.A., H.A. i Z.S.,

U vremenskom periodu od početka februara do 17. marta 2008. godine u B.P., optuženi S.A., u svojstvu službenog lica - Sudije Višeg suda u B.P., uz pomoć optuženih H.A. i Z.S., zahtijevao i primio poklon u novcu, koji novac je M.H. predao optuženim H.A. i Z.S., a oni optuženom S.A., da u okviru svog službenog ovlašćenja, postupajući kao sudija - predsjednik krivičnog vijeća, u krivičnom predmetu K.br.5/08, u vođenju krivičnog postupak protiv M.E., sina oštećenog M.H., optuženog zbog krivičnog djela - neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 300. stav 1. Krivičnog zakonika, izvrši službenu radnju koju ne bi smio izvršiti, a naime, da kao

sudija - predsjednik krivičnog vijeća, sastavljenog od još dvojice sudija porotnika, izrekne blažu zatvorsku kaznu i ukine pritvor i omogući ukidanje svoje presude pred drugostepenim sudom, a radi ponovnog suđenja i blažeg kažnjavanja u ponovnom postupku, u čemu su mu sa umišljajem pomogli optuženi H.A. i Z.S., stvaranjem uslova, tako što su, telefonskim putem pozvali oštećenog M. H. i sa njim se dogovorili da se nađu u ugostiteljskom lokalu "S.", gdje su se, u više navrata, sastali i zahtijevali novac, prvo u iznosu od 3.500,00 eura, koji im je oštećeni predao, radi pomoći njegovom sinu "da ga izvade iz zatvora", s tim da angažovani advokat Kuč, o tome ne smije ništa da zna, da bi potom od oštećenog M.H. zahtijevali novčani iznos 15.000,00 eura, koji je oštećeni M. H. predao optuženom Z.S. u ugostiteljskom lokalu "Duga", a kojom prilikom mu je optuženi Z.S. saopštio da je suđenje zakazano za 14.03.2008. godine, nakon čega, kada je suđenje održano i optuženom M.E. ukinut pritvor i osuđen kaznom zatvora u trajanju od tri ipo godine, oštećeni M.H. u više navrata, se sastao sa optuženim S.A., negodujući zbog visoke kazne zatvora i velike sume datog novca, optuženi S.A. istom kazao da su mu optuženi dali samo 10.000,00 eura, i da će on preko jednog čovjeka u Apelacionom sudu u Podgorici, srediti da se suđenje ponovo vrati kod njega, u kom pravcu je zaista i preduzeo takve radnje, na način što je u izreci presude K.br.5/08 od 17.03.2008. godine, pravno kvalifikujući krivično djelo koje je predmet optužbe i presuđenja, isto pravno cijenio kao "sticaj" krivičnih djela, iako to nije bio predmet optužbe,

- čime su izvršili krivična djela: optuženi S.A. primanje mita iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, optuženi H.A. i Z.S. primanje mita putem pomaganja iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. u vezi člana 25. Krivičnog zakonika.

Pa sud, optuženom S.A., primjenom citiranih zakonskih odredbi, te člana 4, 5, 32, 36, 42. i 48. stav 1 Krivičnog zakonika utvrđuje:

- za krivično djelo - primanje mita iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika iz tačke 1 izreke ove presude, kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci.

- za krivično djelo - primanje mita iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika iz tačke 2 izreke ove presude, kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine.

Pa sud, optužene primjenom citiranih zakonskih odredbi, te člana 4, 5, 32, 36, 42 i 51, a u odnosu na optužene S.A., primjenom i člana 48. stav 2. tačka 2., a u odnosu na optuženog L.J.DŽ., primjenom i člana 45. stav 1. tačka 3. i 46. stav 1. tačka 2. Krivičnog zakonika, te člana 199, 212. i 364. ZKP-a,

OSUĐUJE

Optuženog S.A., na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 06.03.2009. godine pa nadalje.

Optuženog L.J.DŽ., na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 06.03.2009. godine do 05.07.2010. godine.

Optuženog B.N., na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

Optuženog H.A., na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 26.03.2009. godine pa nadalje.

Optuženog Z.S., na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 26.03.2009. godine pa nadalje.

Na osnovu člana 423. stav 7. Krivičnog zakonika i člana 542. Zakonika o krivičnom postupku obavezuju se optuženi S.A., H.A. i Z.S. da solidarno, a na ime imovinske koristi pribavljene izvršenjem krivičnog djela plate u korist budžeta CG novčani iznos od 18.500,00 eura, sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Dužni su optuženi platiti na ime sudskog paušala iznos od po 100 eura, sve prednje u roku od 15 dana, po pravnosnažnosti ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Vrhovnog državnog tužilaštva – odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina Kts.br.5/09 od 16.05.2009. godine, stavljeno je na teret optuženima: S.A. da je izvršio dva krivična djela primanje mita u produženom trajanju iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. u vezi člana 49. KZ-a; Lj.D]. krivično djelo primanje mita putem pomaganja u produženom trajanju iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. u vezi člana 25. i u vezi člana 49 KZ; B.N.u krivično djelo davanje mita u produženom trajanju iz člana 424. stav 1. u vezi člana 49. KZ ; H.A. i Z.S. krivično djelo primanje mita putem pomaganja u produženom trajanju iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. u vezi člana 25. i u vezi člana 49. KZ , koju optužnicu je zastupnik iste precizirao u završnim riječima u pogledu činjeničnog opisa, konačno predlažući sudu da okrivljene oglasi krivim i kazni po zakonu.

Optuženi A.S. je u odbrani negirao izvršenje krivičnih djela koje mu se predmetnom optužnicom stavljaju na teret.

U odnosu na krivično djelo iz tačke 1 dispozitiva optužnice, objasnio je da je predmet formiran po krivici I.M. kao sudeći sudija zadužio u rad polovinom 2008god, misli da je bio u pitanju jun mjesec. Okrivljeni I. se nalazio u pritvoru tokom istrage, a odmah pošto je zadužio predmet spise predmeta je proslijedio krivičnom vijeću Višeg suda u B.P. radi odluke u pogledu daljeg trajanja pritvora; koje vijeće je okrivljenom I. produžilo pritvor. Kako su se bližili godišnji odmori, glavni pretres nije odmah zakazao,

već je to učinio nakon odmora. Sjeća se da je jednog dana DŽ.LJ., kojeg poznaje od studentskih dana i sa kojim se druži, tražio od njega da se vide, nakon čega su se našli u piceriji „Stari grad“ koja se nalazi na putu prema njegovoj kući. Sa Lj. je bio jedan čovjek, koji mu se predstavio kao B., a kojeg do tada nije poznavao. Tada mu je B. ispričao da je okrivljeni I. sin njegove sestre, da je „bolešljiv“, da teško podnosi pritvor, pa ga je zamolio da taj predmet zakaže što prije.

Niko od stranaka nije imao primjedbi na način na koji je vodio taj postupak, a nakon završenog glavnog pretresa, saopštio je strankama da će presuda biti objavljena nakon dva-tri dana. U međuvremenu, sa porotnicima je vijećao o predmetu (odluci) i istima je rekao da je optuženi kriv, da nema doprinosa oštećenog za tu saobraćajnu nezgodu iako je isti bio pijan, nakon čega su glasali o kazni. Odluku su donijeli jednoglasno. Sjeća se da je majka oštećenog nakon objavljivanja presude izgubila svijest, te da joj je kasnije rekao da se, ako misle da je kazna mala, mogu žaliti, a objasnio joj je i to da kaznenu politiku ne određuje prvostepeni sud, nego drugostepeni, odnosno Apelacioni sud. Presudu je objavio u svojoj kancelariji a ne u sudnici jer je od Uprave ZIKS-a dobio obavještenje da optuženi I. ne želi da dođe na objavljivanje presude. Na objavljivanju presude su bili članovi oštećene porodice, branioci, punomoćnik oštećene porodice, predstavnik oštećene porodice i Viši tužilac u B.P. Obzirom da je izrečena kazna bila ispod 5 godina, vijeće kojim je predsjedavao je odlučilo da okrivljenom I. ukine pritvor. U otpravci tog rješenja „potkrala“ mu se jedna greška, pa je vijeće Apelacionog suda ukinulo to rješenje i predmet vratilo na ponovno odlučivanje. Nakon toga, vanraspravno vijeće Višeg suda je donijelo novo rješenje, takođe rješenje kojim se pritvor okrivljenom I. ukida, da bi Apelacioni sud to rješenje preinačio i odredio pritvor okrivljenom I.. Rješenje o određivanju pritvora je Višem sudu dostavljeno tokom novogodišnjih praznika, koji praznici su u to vrijeme godine „dugi“ jer je izvršeno spajanje sa pravoslavnim božićnim praznicima. Kada je došao na posao, čim je vidio rješenje Apelacionog suda isto je proslijedio Područnoj jedinici policije B.P. sa odgovarajućim propratnim aktom. O tom rješenju nije obavještavao L.J.DŽ., a tačno je da ga je u vezi sa tim rješenjem Apelacionog suda zvala Višnja Medojević, Viši državni tužilac, pa je naložio sekretarici da rješenje proslijedi i Višem tužiocu. Da se rješenje dostavi Višem tužiocu naložio je i prije poziva od strane Višeg tužioca, ali je njegova saradnica greškom rješenje dostavila vanraspravnom vijeću Višeg suda. Rješenje Apelacionog suda o određivanju pritvora je proslijedio policiji po kuriru suda, nikoga o tom rješenju nije obavještavao, a to je mogao učiniti „bilo ko“ obzirom da je isto prvo primljeno u pisarnicu Višeg suda.

Sjeća se i to da je jednom razgovarao sa majkom okrivljenog I. koja je dolazila u Viši sud za dozvolu u posjetu, da mu je ista rekla da ima problema sa advokaticom iz Nikšića koja brani njenog sina jer ova stalno od nje traži da joj kopira spise i šalje u Nikšić, te da njenog sina neće niko da brani od većine advokata iz B.P., obzirom da su svi prijatelji sa porodicom poginulog. Tada je majci okrivljenog I. rekao da će on, ukoliko ne mogu da nađu ni jednog advokata, spise predmeta dostaviti predsjedniku Višeg suda da on odredi branioca po službenoj dužnosti, što se i dogodilo, pa je za branioca okrivljenog I. određen advokat Drago Pantović iz Berana.

Sa optuženim L.J.DŽ. je inače imao česte kontakte, i sa istim je kao i sa ljudima iz Opštine B.P., uključujući i gradonačelnika, razgovarao u to vrijeme oko izgradnje seoskog vodovoda. Oko predmeta okrivljenog I., sa L.j. je razgovarao samo kada su on, L.J. i B. sjedjeli zajedno, kada mu je L.J. rekao da je prijatelj porodice optuženog i kada ga je molio da taj predmet zakaže što prije. Ipak, prisjeća se i da ga je L.J. nakon susreta u piceriji „Stari grad“ pitao da li je zakazao predmet okrivljenog I., i moguće je da je u tim razgovorima govorio L.j. da je ta saobraćajka „čista“, odnosno da je okrivljeni I. kriv. Sa B.N. se jedini put sreo u piceriji „Stari grad“, kako je prethodno objasnio i od njega je, da je htio, mogao lično tražiti novac i bez posredovanja optuženog L.J.DJ.. Tačno je da je jednom u telefonskom razgovoru pitao optuženog L.J. „je li se javljao onaj tip, kada će doći onaj tip“, ali nije mislio na B.N. već na načelnika za finansije Opštine B.P. H.F., a vezano za naprijed pomenuti seoski vodovod. Tačno je i da je u razgovoru L.j. rekao „pa ako ne završi onaj tip, imam ja tebe“, i upravo je pod tim „tip“ podrazumijevao H.F., kojeg inače dobro poznaje. Moguće je da je sa optuženim B., nakon susreta u piceriji „Stari grad“, razgovarao još jednom, a to je bilo kada ga je B. ili neko od njegove porodice zvao i interesovao se zašto je odložen pretres, ali ne zna odakle njegov broj telefona optuženom B. ili nekom od članova njegove porodice. Pretres je tada inače odložio zbog vjerskih praznika, i kada je saznao da se taj pretres poklapa sa vjerskim praznikom naredio je sekretarici da pozive za drugi pretres pošalje strankama.

U odnosu na krivično djelo iz stava II dispozitiva optužnice, objasnio je da nikada i ni sa kim nije razgovarao o novcu vezano za njegovo postupanje u predmetu M.E. Sjeća se da je tom okrivljenom sudio zbog krivičnog djela iz člana 300. stav 1. KZ CG, i da je po prijemu predmeta zakazao glavni pretres. Otac okrivljenog, H.M., je dolazio kod njega u sud da bi uzeo propusnice za posjetu sinu koji se nalazio u pritvoru, koji pritvor je i ukinut istog dana kada je objavljena presuda, a sa istim nikada nije razgovarao o samom predmetu. Poznaje H.A. koji ima nadimak B., dok Z.S. zna samo iz videnja. H.A. je upoznao preko jednog advokata iz B.P. i isti mu se nakon upoznavanja žalio da ima finansijskih problema nakon čega mu je pozajmio 8 hiljada eura. Novac koji je pozajmio H.A. potiče od njegovog brata koji živi u Š., a on je imao punomoćje da taj novac može podizati. H.A. ga je stalno „lagao“ oko povraćaja tog novca, i zna da je isti podigao dva kredita da bi mu novac vratio.

Nakon izricanja presude M.E., sa H.M. se sreo u parku koji se nalazi pored zgrade suda u B.P., kada mu je H. rekao da je njegovom sinu sve podmetnuto i da droga nije bila njegova. Taj susret se dogodio dva-tri mjeseca nakon objavljivanja presude, i razgovor je trajao kratko. Ne zna odakle je H.M. našao njegov broj, ali se sjeća da se sa H.M. susreo na pauzi za ručak. Nakon toga, sa H.M. se sreo na njegov poziv u piceriji „Stari sat“, a H. je tada bio u društvu svog zeta koji se zove M.. Tom prilikom, H. mu nije pominjao da je nekome dao novac, ali ga je pitao da li se njegovom sinu može pomoći kod Apelacionog suda u Podgorici, na što mu je odgovorio da u Apelacionom sudu ne poznaje nikoga. Zadnji put H. ga je pozvao da se vide dan prije nego što je uhapšen, i tada mu je rekao da se nađu u restoranu „Evropa“ u B.P. nakon radnog vremena. Otišao je u taj restoran ne znajući da ga zove H.M., već drugi H. (njegov komšija), a kada je vidio da je u pitanju H.M. rekao je istom da sa njim nema više razgovora i H. je napustio restoran „Evropa“. Nikada preko advokata V.M. nije poručivao H.M. da mu se javi, a ne zna zbog čega

H.M. tvrdi da mu je dao neki novac, i u tim razgovorima sa H.M. nikada nijesu pominjani A.H. i S.Z..

Na glavnom pretresu navodi da se u restoranu „Evropa“ nalazio i M.B. izvršitelj iz Osnovnog suda u B.P., koji ga je pozvao da sjede sa njim i popije piće, što je i učinio. Za stolom do njihovog stola se nalazio H., i između njega i H. nije bilo nikakvog razgovora, a sjeća se da je H. nakon što je ispio kafu otišao. Ne zna ništa o eventualnim kontaktima M.H. sa H.A. i Z.S., niti je kada sa H.M. razgovarao o novcu. Kuća njegove tazine je u naselju P. - mjesto između B.P. i B., i tačno je da se u blizini kuće njegovog tasta nalazi jedna prodavnica na udaljenosti nekih 100 metara. Na tom mjestu, sa H.M. se nikada nije sastajao.

LJ.DŽ. je u odbrani objasnio da se sa optuženim A. S. poznaje odavno – od studentskih dana te da povremeno ostvaruju i neposredne kontakte. Sredinom prošle godine optuženog S. je kontaktirao povodom interesovanja N. B.a zvanog „E.“, koji je njegov porodični prijatelj, za neki predmet koji se nalazio u radu kod S., kao sudije Višeg suda. Isti ga je zamolio, s obzirom na njegovo poznanstvo sa optuženim S., da mu sa njim omogući razgovor, a koliko se sjeća, radilo se o nekom „specifičnom“ slučaju gdje je u saobraćajnoj nesreći poginuo jedinac, a gdje je optuženi bio I., sin sestre od strica N. B.. To je prihvatio i stupio je u kontakt sa optuženim S. kojem je predočio da N.B. hoće da se informiše o tom predmetu i da mu objasni porodičnu i zdravstvenu situaciju u kojoj se nalazio okrivljeni I. Prilikom susreta, B. i S. su stupili u neposredni razgovor pa pretpostavlja da je njihovo poznanstvo datiralo od ranije. Za vrijeme razgovora B. i S., imao je dosta telefonskih poziva tako da nije obraćao pažnju o čemu razgovaraju. Ne može se tačno sjetiti koliko ga je puta kasnije B. pozivao niti sa kojeg broja, obzirom da je imao dosta posla i porodičnih problema, ali zna da su sve molbe B. bile u smislu interesovanja za krivični predmet njegovog srodnika I.. Sve te molbe i razgovore je prenio optuženom S. koji mu je na to odgovarao da je u pitanju teško krivično djelo, da treba vještačenje i dr, da bi on razgovore sa S. dalje prenosio B. kada bi ga ovaj pozvao na telefon. Međutim, i optuženi S. je njega često pitao kada će doći B., i to su bila česta pitanja, pa je jednom prilikom pozvao B. i pitao ga „kada imaš namjeru da dođeš“ na što mu je ovaj odgovorio da je bolestan i da će doći kada budu izbori krajem marta 2009. godine. Optuženi S. se interesovao kada će B. doći, ne zna zbog čega, a takođe ga je i pitao čime se bavi B., na što nije znao da mu odgovori. Pojedinosti razgovora (u odnosu na predočeni materijal koji je prikupljen po naredbi Istražnog sudije), povodom pustanja I. na slobodu, visine kazne i dr, se ne sjeća, sa razloga što je, kako je to prethodno objasnio, u to vrijeme imao poslovnih, ličnih i porodičnih obaveza i problema. Materijal, odnosno saobraćajno vještačenje vještaka Čabarkape, koji je pronađen kod njega u kancelariji, potiče od N.B. koji ga je zamolio da pogleda taj materijal i da svoje mišljenje kao pravnik da li ima elemenata koji okrivljenom I. idu u korist. O tom materijalu nije razgovarao sa optuženim S.. Tvrdi da je u konkretnom slučaju postupao iz moralne obaveze prema porodici B., bez ikakve materijalne koristi. Nikada nije komunicirao sa optuženim B. na temu koliko bi eventualno trebalo dati sudiji S. da bi se taj postupak u kome je isti sudio okončao što povoljnije u korist I.. Ne sjeća se da je sa B. ikada razgovarao o tome da porodica I. otkaže punomoćje angažovanom advokatu i da će nakon toga biti postavljen branilac po službenoj dužnosti, a takođe ne zna da li je u

komunikaciji sa B.N. govorio da će I. nakon izricanja presude biti pušten iz pritvora. Nikada nije govorio B.N. da je to složen predmet, da tu može biti izrečena kazna do sedam godina, da će sudija napraviti izuzetak i smanjiti kaznu do 3 godine i 6 mjeseci, da zahtijeva 3.500,00 eura da bi ovog pustio iz pritvora, niti da zahtijeva još toliko da bi kazna bila 3 godine i 6 mjeseci. Nikada mu u komunikaciji B. nije govorio da će davati novac, da će dati novac kada dođe u B.P., niti da mu je B. u razgovoru rekao „neka to bude ispod trojke, desetku će dobiti i zdravo“. Često je znao optuženom S. da kaže "da ga pusti više" oko pitanja kada će B. doći, da ima svojih briga, a sjeća se da ga je ponekad isti pitao i za neku vodu oko nekakvog bazena i oko nekog puta, te da mu je tražio da mu „uredi“ sastanak sa predsjednikom Opštine B.P. na tu temu. Ne zna da li je u tom interesovanju za B.a optuženi S. govorio „je li se javio onaj tip“, „kada će doći onaj tip“ i tome slično, niti se sjeća da mu je S. u komunikaciji govorio „pa ako ne završi ovo onaj tip imam ja tebe“. Ne sjeća se da je B. u razgovoru saopštio da se nešto u vezi sa predmetom I. promijenilo, da je ikada B. rekao da hitno prenese poruku porodici I. da se onaj mali, misleći na I., hitno i ako može u toku noći izgubi iz Crne Gore i da ga nakon realizacije toga obavijesti, a ne zna ni da li ga je B. obavijestio „da je onaj mali napustio i da više nije tu“. Isto tako, ne sjeća se ni da je govorio B. da je to tako moralo biti zbog nekih papira i da će se onaj vratiti bez problema kad mu on to završi i javi. To „nešto“ nije bilo predmet njegovog interesovanja, a kao što je rekao, optuženi S. je od njega tražio više stvari kao što je prijem kod gradonačelnika, oko vode i puteva, prijem za svastiku vezano za njeno zaposlenje i dr. Sa optuženim S. nije prilikom susreta niti u telefonskim razgovorima pričao oko visine kazne za I., niti oko puštanja iz pritvora, ali je tačno da je o tome razgovarao sa B.N. putem telefona. U tim razgovorima sa B., istom je objasnio koja je sudska praksa kada je u pitanju kazna u sličnim slučajevima, i da se pritvor, ukoliko je kazna ispod 5 godina, ukida, a tačno je i to da je B. u telefonskom razgovoru rekao da kazna I. ne može biti manja od 3 godine i 6 mjeseci jer je to sudska praksa. B. ga je pitao da li kazna može biti manja i da je spreman da plati onoliko koliko on traži od njega, a ne sjeća se tačno koji je iznos novca ovaj pominjao. Zbog toga je i razmišljao da prekine kontakt sa B., ali je iz moralnih obaveza i kurtoazije prema porodici B. nastavio kontakt. Ono što mu je nudio B., nije prenosio optuženom S. jer je držao da to ne priliči ni njemu ni optuženom S. koji je bio sudija Više suda. Od porodice I. je saznao da su nezadovoljni izabranim braniocem koji se, po njima, nije dovoljno angažovao oko slučaja, pa je neko od porodice išao kod optuženog S. koji im je rekao da, ukoliko su nezadovoljni braniocem, mogu otkazati punomoćje te da će sud postaviti branioca po službenoj dužnosti. Sa optuženim S. nije razgovarao putem telefona oko ukidanja pritvora niti oko postavljanja branioca po službenoj dužnosti.

Optuženi B.N. u toku postupka nije saslušan, pa je saglasno rješenju krivičnog vijeća ovog suda Kv.br.1478/09 od 24.11.2009.godine istom suđeno u odsustvu.

H.A. je u odbrani negirao izvršenje krivičnog djela koje mu se stavlja na teret. U odnosu na listing telefonskih komunikacija između njega kao korisnika telefonskih brojeva..... i sa optuženim S. koji je koristio telefonski broj..... u periodu od 08.08.2008. godine do 02.03.2009. godine, objasnio je da je u navedenom periodu ostvarivao česte telefonske komunikacije sa optuženim S. o uobičajenim stvarima, a iste

su se najčešće odnosile na vraćanje kredita obzirom da mu je optuženi S. bio žirant. Optuženi A.S. mu je bio žirant kada je digao jedan kredit u visini od 1.200,00 eura, i po osnovu tog kredita optuženom S. duguje još 360,00 eura, a pored toga isti mu nije pozajmljivao novac. Optuženi S. ga je često zvao i pitao da li redovno uplaćuje rate za kredit jer je znao da se nalazi u teškoj materijalnoj situaciji, a sve kako mu nebi blokirali primanja putem administrativnih zabrana, odnosno kao prvom žirantu. Tvrdi da sa optuženim S. nikada nije razgovorao o suđenju, predmetima, presudama, žalbama i dr. Poznaje H.M. iz R., i isti je bio prisutan jedne prilike kada je u kafani „S.“, koju drži optuženi Z.S., razgovarao sa advokatom Kuč Muneverom, koji je u kafanu došao upravo sa H.M., u vezi nekih potraživanja koje je imao u Srbiji. Ne zna šta je bio razlog dolazka Munevera Kuča i H. M., a H.M. od tada više nije gledao niti je išao u R. da istog traži. Poznaje i M.M., koji je navedenom prilikom bio sa njima u kafani „S.“ u društvu, kada ga je prvi put vidio. Ne poznaje H.E., M. F., M.E., niti zna gdje H. M. živi u R.. Zna gdje se nalazi kafana „Ušće“, kao i kafana „Duga“ s tim što u kafanu „Duga“ nikada ranije nije navraćao.

Na glavnom pretresu je izjavio da ne želi da odgovora na pitanja suda, ali u odnosu na odbranu iz prethodnog postupka pojašnjava da je tačno da mu je optuženi S. pozajmio 8.000,00 eura, koji novac je optuženi S. podigao sa štedne knjižice Komercijalne banke i da ga je tada optuženi S. upoznao da je to novac njegovog brata koji živi i radi u inostranstvu. Kasnije je podigao dva kredita na njegovo i na ime njegove supruge da bi vratio taj novac. Dok je sjedio u kafani „S.“ sa Kuč Muneverom je razgovor vodio u susjednoj prostoriji tako da nije čuo razgovor koji su vodili H. M. i S.Z..

Optuženi Z.S. je u prethodnom postupku negirao izvršenje krivičnog djela koje mu se optuženom stavlja na teret. Optuženog A. S.ne poznaje (zna ga iz viđenja), optuženog H.A. zv.“B.“ poznaje od djetinjstva i sa istim se gledao svakodnevno, nije siguran da li poznaje H.M. jer ne zna tačno o kojem se čovjeku radi, poznaje E.H. iz R. jer sa njim poslovno saraduje a preko njega poznaje i M.M.. Ne zna ko je M. E. i tvrdi da nikada nije čuo da je sin H. M. u zatvoru, a takođe ne poznaje ni advokata V.M.. Nije tačno da je od H. M. tražio ili uzeo neki novac i davao ga optuženom S., niti je tačno da je išao u R. da traži novac od H. M.Takođe, nije tačno da je išao u R. sa A.H. niti tamo ostavljao telefone, niti je tražio da im se neko javi. Zna gdje se nalazi restoran „Duga“ u Rožajama, tamo je boravio i prenoćio sa izvjesnom G. kada je išao u Peć i dobro mu je poznato gdje je nalazi taj restoran jer je tamo često navraćao i u drugim prilikama. Inače posjeduje vozilo marke „M“ crvene boje, a pored tog vozila on i njegova porodica su vlasnici još vozila.

Upitan na okolnosti da li je sa njegovog telefona sa korisničkom karticom pozivao 09.09.2008. godine u 13,07h optuženog A. S. kao korisnika telefonskog broja objasnio je da telefon, kada im je to potrebno, ustupa drugim licima te da je vjerovatno tada telefon posudio H.A. ali ne zna o čemu je isti pričao. Posjeduje ugostiteljski objekat – kafanu „Kafe S.“ koja se nalazi u sklopu njegovog stovarišta, i ne zna da li su H. M., E.H., M. F., M. R. i M.M. dolazili u njegovu kafanu.

Na glavnom pretresu je objasnio da on i njegova porodica posjeduju više vozila – „A“ bijele boje, koje vozilo je najčešće koristio, vozilo „M“ trula višnje boje, koje vozilo je vlasništvo njegove supruge i džip „M1“ bijele boje. Ostavio je mogućnost da je sa vozilom „M“ odlazio u Berane, ali ne zna u kom vremenskom periodu je to bilo. H.M. je upoznao kada je isti došao kod njega sa A.E. u vezi posla oko pržionice kafe i moguće je da se sa istim susreo još jednom u Beranama u jednoj kafani na ulazu u Berane. Međutim, sa H.M. nikada nije razgovarao oko krivičnog postupka njegovog sina, kako je to navedeno u optužnici, niti je zahtijevao od njega da mu da novac, prvo 3.500,00 eura a potom 15.000,00 eura, niti da su taj novac primili od njega kako bi mu obezbijedili branioca i završili sve u postupku kod sudije A. S.. Ne zna gdje je kuća H. M. i kod njega nikad nije išao i ne može sa sigurnošću reći da je H. M. bio prisutan kada je u Beranama sjedio sa A.E. i da li je to taj H. M. koji je dolazio kod njega u vezi kupovine pržionice kafe, a zna da su sa A.E. bila prisutna još dva lica. Kada je H. M. dolazio kod njega radi kupovine pržionice kafe, bio je prisutan i H.A. i sjeća se da je isti pričao sa advokatom Kuč Muneverom u vezi nekog duga koji je imao u Gornjem Milanovcu – ne zna tačno da li je H.A. sa Munever Kučom razgovarao kada su sjedjeli, kako je to prethodno objasnio, prvi ili drugi put, niti se sjeća da li je H.A. razgovarao samo sa Kuč Muneverom.

U dokaznom postupku sud je saslušao svjedoke V.M., D.D., S.ZI., D.K., M. H., M.M, M.R.,M.F.,P.D., M.D., H.E., K.M., pročitao je zapisnik uprave policije, PJ B.P. od 06.03.2009. godine, o pretresanju stana i drugih prostorija okrivljenog S.A. i potvrda Uprave policije PJ B.P. broj 02/sl. od 06.03.2009. godine o privremenom oduzimanju predmeta od okrivljenog S.A., zapisnik Uprave policije PJ B.P. od 06.03.2009. godine o pretresanju službene prostorije - kancelarije broj 40 u zgradi Višeg suda u B.P. i tri potvrde Uprave policije PJ B.P. broj 02/sl. od 06.03.2009. godine o privremenom oduzimanju predmeta, zapisnik Uprave policije PJ B.P. od 06.03.2009. godine o pretresanju stana okrivljenog L.J.DŽ. i dvije potvrde Uprave policije PJ B.P. broj 02-sl. od 06.03.2009. godine o privremenom oduzimanju predmeta, zapisnik Uprave policije PJ B.P. od 06.03.2009. godine o pretresanju službene prostorije - kancelarije broj 52 u zgradi Skupštine Opštine B.P. i potvrda Uprave policije PJ B.P. broj 02-sl. od 06.03.2009. godine o privremenom oduzimanju predmeta, dopis Višeg suda u Bijelom Polju K.br.42/08 od 13.01.2009. godine naslovljen Upravi policije PJ B.P., službene zabilješke Uprave policije PJ B.P. od 15.01.2009. godine, 26.01.2009. godine, 29.01.2009. godine, 02.03.2009.godine, potvrdu Uprave policije PJ B.P. od 26.03.2009. godine o privremenom oduzimanju predmeta od okrivljenog H.A., potvrdu Uprave policije PJ B.P. od 26.03.2009. godine o privremenom oduzimanju predmeta od okrivljenog Z.S., izvršio je uvid u spise predmeta Višeg suda u Bijelom Polju K.br.42/08, uvid u spise predmeta Višeg suda u Bijelom Polju K.br.5/08, pročitao je izvještaj Uprave policije - Sektora kriminalističke policije odsjeka za posebne provjere broj 03/5-081/08-sp.7786/6 od 20.11.08. godine o primjeni MTN iz člana 237. stav 2. tačka 2. ZKP-a sa foto i video dokumentacijom lica, objekata i vozila, po naredbi specijalnog tužioca MTN br.10/08 od 13.11.08. godine, na glavnom pretresu su prikazani foto i video zapisi lica, objekata i vozila od 13.11.08. godine, pročitao je konačan izvještaj o primjeni mjera tajnog nadzora iz člana 237. stav 1. tačka 1. ZKP-a po naredbama istražnog sudije Višeg suda u Podgorici i to: MTN 16/08 od 06.08.08. godine; MTN 16/08-2 od 09.10.08.

godine; MTN 16/08 od 08.12.08. godine; MTN 16/08 od 08.02.09.godine; MTN 16/08-1 od 24.09.08. godine; MTN 16/08-3 od 11.10.08. godine; MTN 16/08-4 od 24.10.08. godine; MTN 16/08 od 08.12.08. godine; MTN 16/08 od 24.12.08. godine sa dostavljenim aktom Uprave policije - Sektora kriminalističke policije 03/3 br.240/08-st.pov.2786/13 od 02.03.09. godine; pročitao je dopunu dostavljenog konačnog izvještaja sa dva transkripta od 16.02.09. i 24.02.09. godine, SMS poruke sadržane u transkriptima telefonskih komunikacija između optuženih kako je to navedeno u konačnom izvještaju i dopuni konačnog izvještaja o izvršenju mjera tajnog nadzora, preslušao je tonske zapise ostvarenih telefonskih komunikacija na 2 DVD-a za optuženog S.A. i 19 DVD-a za optuženog L.J.DŽ.sve dostavljeno aktom Uprave policije - Sektora kriminalističke policije 03/3 br.240/08- st.pov.2786/14 od 16.03.09. godine, pročitao je izvod iz KE na ime optuženih S.A., B.N. i L.J.DŽ. Uprave policije P.J.B.P. od 12.11.2009, optuženih H.A. i Z.S. Uprave policije P.J.B.P. od 1.04.2009.godine.

Svjedok D.D. je objasnila da o onome što se optuženom S. stavlja na teret optužnicom, ne zna ništa, ali da je čula priče u B.P. da je tada Sudija S. primio novac da bi pomogao okrivljenom I., u predmetu u kojem je ovaj optužen da je kriv za saobraćajnu nesreću u kojoj je poginuo njen brat. Ne može tačno da saopšti imena ljudi od kojih je čula takve priče, ali su to bile priče i u smislu da to nije jedini predmet u kojem je optuženi S. korumpiran, odnosno da je tako nešto bilo i u drugim predmetima. Niko nije govorio ko daje pare, kome daje pare, koliko para i tome slično, ali je bilo prisutno mišljenje da se radi o podmićivanju. Po njenom mišljenju, optuženi S. je na predmetnom suđenju u slučaju okrivljenog I. radio nedopustive stvari – zabranjivanje odgovora na pojedina pitanja koja su postavljali advokati, konkretno njihov punomoćnik advokat Slobodan Novaković, iskaz okrivljenog I. optuženi S. je formulisao onako kako je on smatrao da treba da ga formuliše a ne kako je okrivljeni I. govorio. Nakon što je suđenje završeno, odnosno na dan objavljivanja presude, bilo joj je čudno ponašanje optuženog S., a ovo sa razloga što je njena porodica očekivala da će presuda biti objavljena u velikoj sudnici Višeg suda, što se nije dogodilo, već im je saradnica sudije S. saopštila da će presuda biti objavljena u kancelariji. Saradnica je pozvala samo nju, s tim što joj se saopštila da njena majka može sa njom poći. Sa majkom je otišla u kancelariju optuženog S. tu su bili još njihov punomoćnik i advokat okrivljenog I., dok je ostale članove njihove porodice policija spriječila da prisustvuju objavljivanju presude. Nakon što je objavljena presuda, njenoj majci je pozlilo, a sjeća se da im je optuženi S. govorio da je izrečena kazna slična nekim drugim predmetima i da ukoliko smatraju da kazna nije adekvatna, mogu se žaliti Apelacionom sudu. Takođe, optuženi S. je ukinuo pritvor okrivljenom I. što im je bilo čudno obzirom da isti ne posjeduje „papire“ naše zemlje, već države Nj., te da je to bio razlog zašto se nalazio u pritvoru. Prema njenim informacijama, rješenje Apelacionog suda je stiglo u Viši sud 05. januara, isto je proslijeđeno policiji 13 ili 14 januara, ali tada I.a više nije bio u B.P..

Svjedok D.P. je objasnio da se u predmet formiran po krivici okrivljenog I., kao njegov branilac po službenoj dužnosti, uključio početkom novembra 2008. godine. Naime, optuženi S. ga je pitao da li bi se prihvatio službene odbrane u tom predmetu, što je prihvatio, pa je rješenjem predsjednika Višeg suda određen za branioca po službenoj dužnosti. Optuženi S. mu je kao sudeći sudija omogućio da se upozna sa spisima

predmeta, a dao mu je i dozvolu za posjetu okrivljenom I. u pritvorskoj jedinici Višeg suda. U trenutku kada je postavljen za branioca po službenoj dužnosti, bilo je još ostalo da se provede psihijatrijsko vještačenje. Okrivljenog I. je posjetio u pritvoru, a članovi njegove porodice su se interesovali kakva je kaznena politika suda u takvim slučajevima i oko toga šta će biti sa pritvorom. Presuda je bila objavljena dana 17.11.2008. godine u 12 sati u kancelariji optuženog S. i zbog toga je negodovao jer je smatrao da je presudu prikladnije objaviti u velikoj sudnici. Objavljivanju presude prisustvovali su osim njega i punomoćnik porodice oštećenog, majka, sestra i ujak oštećenog. Nakon što je optuženi S. objavio presudu majci oštećenog je pozlilo, a ujak oštećenog je prijetio optuženom - sudiji S.. Takođe, okrivljenom I. je ukinut pritvor. Nakon toga, nije dobio ni jedan podnesak izuzev rješenja kojim mu se priznaju troškovi kao branioca po službenoj dužnosti, a prije svega misli na odluku Apelacionog suda po žalbi na rješenje o ukidanju pritvora Višeg suda u B.P. Da je dobio žalbu, svakako bi pisao odgovor na tu žalbu zašto mu pripada nagrada kao braniocu po službenoj dužnosti a i obavezan je to činiti.

Svjedok Z.S1. je posvjedočio da je kao službeno lice Područne jedinice policije B.P., zadužen za privođenje lica po naredbama Višeg i Osnovnog suda. Sjeća se da je dana 15.01.2009. godine od strane komandira I.G. dobio jedan akt koji je bio potpisan od strane optuženog -sudije S.a i u kojem aktu se potraživalo lice I. M., kojeg je trebalo pronaći i poslati u pritvor. I. nije pronašao, istog je više puta tražio i u njegovoj porodičnoj kući, da bi mu konačno otac istog rekao da je M. otputovao u Nj.. Optuženog S. je dana 16.01.2009. godine obavijestio da okrivljenog I.nije pronašao, na što mu je optuženi S. rekao da taj akt zadrži kod sebe i do mjesec dana ako treba, o čemu ima sačinjene službene zabilješke.

Svjedok D.K. je objasnila da ne zna ništa o krivičnom djelu koje se optuženom S. stavlja na teret, kojeg je inače poznavala kao sudiju Višeg suda. Zaposlena je u pisarnici Višeg suda u B.P. u žalbenom referatu (KŽ) i ne zna ništa o zaduživanju predmeta u prvostepenom krivičnom (K) referatu. Sjeća se da je jedne prilike u pisarnicu suda došla policija, a povodom hapšenja optuženog S., da su isti tražili jedan predmet oznake KŽ koji je bio završen, pa je isti predala policiji. Osim toga, o drugim detaljima vezano za predmetni slučaj nema saznanja.

Svjedok H.M. je pred istražnim sudijom objasnio da je njegov sin E.M. imao krivični postupak pred Višim sudom u B.P. u kom predmetu je kao sudija sudio optuženi A.S.. Preko više ljudi u B.P. se raspitivao ko mu može pomoći u tom postupku, pa mu je H.E., jednom prilikom rekao da će naći neke ljude koji možda mogu pomoći njegovom sinu. Sjeća se da je jednom dolazio u Podgoricu radi ljekarskih pregleda, te da mu je, kada se vratio iz Podgorice, snaha ispričala da su dolazili S.Z. i jedan H.A. kojeg zna pod nadimkom „B.“ – njegova snaha mu je rekla da je to nadimak tog H.A.. Snaha mu je rekla da su mu S.Z. i B. poručili da „ako hoće da vadi dijete iz zatvora da dođe kod njih“. Snahi su ostavili brojeve telefone, odnosno ostavili su broj telefona....., a takođe mu je snaha ispričala da su dolazili sa crvenim vozilom. Odmah sjutra dan sa zetom M.M. otišao je u B.P. u jednu kafanu koja se nalazi u kući S.Z.U kafani je pitao S.Z. i B.u šta mogu da urade za njegovog sina, na šta su mu isti odgovorili da imaju neke ljude, advokate iz Podgorice, koji mu mogu pomoći da njegov sin na suđenju prođe što bolje, a da će mu za

dva-tri dana reći koliko novca će trebati da plati. Nakon dva-tri dana on, M. i E.H. su pošli u B.P., u istu kafanu gdje je prethodni put sjedio sa B. i S.Z., i ovaj put su mu isti saopštili da treba da im da 3.500,00 eura unaprijed, što je i učinio. Sjeća se da je rekao S.Z. da ga slučajno nebi prevarili, na što mu je ovaj odgovorio da nema razloga da se boji. Nakon toga, a 10-15 dana prije suđenja, pozvao ga je na telefon B. koji mu je tom prilikom saopštio da će S.Z. doći u R.. Sa S.Z. se sreo u kafani „Duga“, a isti je bio u društvu sa jednom ženskom osobom. Tu mu je S.Z. saopštio da je suđenje njegovom sinu zakazano za 14. mart, te da treba da „doda“ još 15.000,00 eura za advokate, što je i učinio. Kod sebe je imao 2.000,00 eura dok je ostatak novca pozajmio od svog sinovca F., a novac je S.Z. predao u prisustvu M.M. i E.H.. Sa S.Z. i B. se sastajao jedne prilike i u jednoj kafani u Beranama, u naselju Rudeš, gdje je otišao zajedno sa svojim zetovima, a tu su bili prisutni i još neki ljudi.

U to vrijeme nije poznao optuženog - sudiju - A.S., a sjeća se samo da mu je isti kao sudija dao dva puta dozvolu da bi posjetio sina u zatvor. Nakon što je njegovom sinu izrečena kazna zatvora u trajanju od 3 godine i 6 mjeseci bio je iznenađen, jer je smatrao da će advokati iz Podgorice za koje je dao novac S.Z. i B., „postići“ manju kaznu. Nekih 10-tak dana nakon suđenja u gradu se sreo sa advokatom Velijom M. koji mu je tom prilikom saopštio „H., pozdravio te sudija A. i rekao ti je da odeš kod njega u B.P.“. Obradovao se tom pozivu jer je mislio da isti želi da mu pomogne sinu, pa je odmah sutradan otišao u B.P. kod optuženog S.. Optuženi S. mu je rekao da ga sačeka u parku pored suda kod spomenika, što je i učinio. Nakon 10-15minuta S. je došao, kada je istom rekao „A.e kako ga osudi ovoliko“. Odgovorio mu je da nije mogao manje, kada su počeli da se „prepiru“ i u toj „prepirci“ rekao je S. „kako te nije sramota 18.500,00 eura sam dao da bi dobio manju osudu“. S. ga je tada pitao koliko je dao para, pa je ponovio da je dao 18.500,00 eura, na što mu je ovaj odgovorio „ meni je dato 10.000,00€, koliko para toliko muzike“. Takođe, optuženi S. mu je tada rekao da je od tih 10.000,00 eura častio nekoga 200,00 eura, ali se sada ne može sjetiti ko je bio u pitanju. Do tada, nije znao „gdje su otišle njegove pare“ jer je svo vrijeme mislio da su pare date advokatima iz Podgorice, kako su mu to saopštili B. i S.Z.. Sa S. je tada svratio u jednu kafanu gdje mu je ovaj obećavao da će mu pomoći da se njegovom sinu smanji kazna, što se nije dogodilo. Sutradan, pozvao je optuženog S. kada su se dogovorili da se nađu u jednoj kafani u B.P. U B.P. je pošao sa M.M., i u tom razgovoru optuženi S. mu je obećao da će mu vratiti novac. Istim povodom sreo se sa optuženim S. u selu „Poda“, gdje živi S. tazbina. Sjeća se da su sjedjeli ispred jedne kuće gdje se nalazi prodavnica, a pošto je vidio da od vraćanja novca „nema ništa“, angažovao je ljude da idu kod S., pa su kod njega išli M.M. i R.D – njegov brat od ujaka, kojima je optuženi S. rekao da će vratiti novac makar kuću prodao. Kako mu novac optuženi S. nije vraćao, odlučio je da se sa istim opet sastane. Pozvao je S., rekao mu je da će ga čekati u kafani „Evropa“ u B.P., a ovaj mu je rekao da će doći za 10-15minuta. Kada je S. došao pitao ga je „šta uradi za moje pare S., ne mogu da vam oprostim nikako“, na koje riječi je S. počeo da „skače“, na što mu je rekao da "smanji" živce i da će mu vratiti novac „ili on ili njegov sin“ - nije imao namjeru da prijeti, već samo da stavi do znanja da ne želi oprostiti taj novac. Nakon tog razgovora „naljutio se“ i otišao je, i tada je odlučio da sve ispriča njegovom advokatu Muneveru Kuču iz Rožaja, koji je bio branilac njegovom sinu u predmetnom postupku. Muneveru Kuču je ispričao sve oko davanja novca, da želi sve da prijavi, ne znajući pri

tom „šta se u B.P. dešava oko optuženog S.“. Munever Kuč se tada „naljutio“ na njega i rekao mu je „zašto si me angažovao, nosi im još para i još džabe“. „Potrefilo“ se da je, nakon što je ispričao Muneveru Kuču šta mu se dogodilo i da želi sve da prijavi, optuženi S. uhapšen, pa je tada rekao „neka ovo moje ide sa tim“. Tačnije, Kuč je prijavu napisao u njegovoj kancelariji u Rožajama, da bi, nakon što su došli u B.P. čuli da je optuženi S. uhapšen.

Badu i S.Z. je pitao da li treba nešto njih da časti zato što se angažuju oko njegovog sina, na što su mu ovi odgovorili da ne treba. B. mu je kasnije lično rekao da je od njegovih para 4.000,00 eura uzeo S.Z., da su kod njega – B. 2.500,00 eura a da je ostatak novca kod „drugog čovjeka“. Nakon što je saznao od optuženog S. da je njemu dato 10.000,00 eura razgovarao je sa S.Z., i tek tada mu je ovaj rekao da je on uzeo 4.000,00 eura. Do tada, B. i S.Z. su mu govorili da će novac da ide za advokate i da će njegov sin dobiti što manje zatvora – dvije do dvije godine i šest mjeseci zatvora. Da je B. predao 3.500,00 eura mogu da potvrde M.M. i E.H., dok je novac u iznosu od 15.000,00 eura predao S.Z. u kafani „Duga“, kako je to prethodno objasnio. U S.Z. kafani, odnosno kafani koja se nalazi u S.Z. kući, bio je i Munever Kuč, ali mu je tada S.Z. rekao da Muneveru ništa ne govori. Sjeća se da su tada Kuč i B. razgovarali oko nekih para koje B. ima u Gornjem Milanovcu, jer je navodno iz tog grada neko B. bio dužan novac. U jednoj prostoriji Kuč je razgovarao sa B. oko tog duga, dok je u drugoj prostoriji on razgovarao sa S.Z., i tu su bili prisutni M.M. i E.H., dok su im se kasnije pridružili B. i Kuč. Misli da je 3.500,00 eura dao B. par dana nakon tog razgovora, a smatra i to da su B. i S.Z. bili „uvijek zajedno“, bez obzira što je samo S.Z. predao novac u kafani „Duga“ u Rožajama. Dodao je i da se sa optuženima Z.S. i H.A. sastajao u kafani „Rudeš“ kod Berana, kada su sa njim u društvu bili E.H., M.M. i još neki ljudi.

Na glavnom pretresu je objasnio da mu je E.H. rekao da zna neke ljude koji mu mogu pomoći – vezano za postupak koji se vodio protiv njegovog sina, i dao mu je dao broj telefona S.Z. zvanog „Č.“. Prvi put sa Z.Z. i H.A. se sastao u kafani koju drži Z.S., sa njim su bili prisutni M.M. i E.H., a sjeća se da je prilikom trećeg susreta predao 3.500,00 eura. Nakon 10-15 dana pozvao ga je A.H. koji mu je rekao da će Z.S. doći u Rožaje i da istom preda „resto“ para, a radilo se o 15.000,00 eura. Kod sebe je imao 2.000,00 eura, ostatak je pozajmio od sinovca F.M., a novac je predao Z.S. u kafani „Duga“, i tu su osim njega i Z.S. bili prisutni H.E. – koji mu je bio „garant“ jer mu je te ljude preporučio, M.M., a sjeća se da je u društvu sa Z.S. bila i jedna djevojka koja je ostala da sjedi za drugim stolom. Nakon izricanja presude njegovom sinu, kod njega kući je došao V.M. i tom prilikom mu je rekao da ga je tražio sudija S. da mu se javi, što je i učinio. Sjutra dan pošao je u B.P., pozvao je na telefon optuženog S., sa njim dogovorio susret u parku pored suda, da bi kasnije sjeli u jednu kafanu, koja je, koliko se sjeća, imala drvenu nastrešnicu. Optuženi S. mu je tada rekao da će vidjeti da se smanji kazna njegovom sinu, a preko Apelacionog suda. Tom prilikom mu je optuženi S. rekao da su mu Z.S. i H.A. dali 10.000,00 eura a da je on od toga dao 200,00 eura H.A.. Kada je Apelacioni sud odbio žalbu i potvrdio prvostepenu presudu, shvatio je da je prevaren, pa je tražio od optuženih S., Z.S. i H.A., da mu vrate novac. Nakon odluke Apelacionog suda, sa optuženim S. se gledao 3 puta i tražio od njega da mu vrati novac, a to se dogodilo u kafani „Evropa“, u piceriji kod Crkve, dok se ne sjeća koje je treće mjesto u

pitanju. U piceriji kod Crkve nije htio da se sastane sa optuženim S., već je poslao M.M. i R.D. i isti su mu saopštili kada su se vratili da je S. kazao da će mu vratiti pare pa makar i kuću prodao. Sljedeći put se sa S. sastao u kafani „Evropa“, i tom prilikom mu je optuženi S. saopštio da „niti sam što uzeo, niti sam što dužan, niti imam što da ti vratim“.

Takođe, od optuženih H.A. i Z.S. je tražio da mu vrate novac i sjeća se da se sa Z.S. sastao u mjestu Rudeš kod Berana, a da je tom prilikom sa njim bilo još 4-5 ljudi i to H.E., kao garant, M.M., F.M. i R.D.. Tu mu je Z.S. rekao da mu može dati 200,00 eura i smatra da su se H.A. i Z.S. sa njim „sprdali“. H.A. i Z.S. su dolazili kod njega kući i ostavili mu broj telefona da im se javi, a preko snahe su mu poručili da „ako hoće da izvadi sina iz zatvora treba da im se javi“.

Tačno je da je izjavio da optuženim Z.S. i H.A. nije vjerovao, ali im je ipak dao novac jer je kao garanta imao E.H., a sa razloga da bi spasio svog sina. U postupku je kao branioca angažovao advokata Munevera Kuča, ali mu nije vjerovao pa je postupio na drugi način, kako je to objasnio i nije sa Muneverom Kučom išao kod optuženog S. da bi mu ovaj vratio novac.

Zadnji susret sa optuženim S. se dogodio u restoranu „Evropa“, i za njihovim stolom nije bilo više nikoga osim prisutnih gostiju u restoranu. Nakon tog susreta, nije odlazio u Tutin, jer je, koliko se sjeća, optuženi S., dva dana nakon zadnjeg susreta uhapšen.

Krivičnu prijavu protiv optuženih S., H.A. i Z.S. je predao u jednu zgradu koja je iznad zgrade Višeg suda, i od jednog prijatelja je upozoren da je i on napravio krivično djelo – davanje novca, na što je odgovorio „ja sam čist“. Prije podnošenja, krivičnu prijavu je pročitao više puta. Prilikom njegovih susreta sa H.A. i Z.S. nije bio prisutan Kuč Munever jer je od istog „bježao“ a sve radi angažovanja drugih branilaca, a njegov lični izbor je zašto je upravo pošao kod Kuč Munevera da mu „sačini“ krivičnu prijavu protiv optuženog S.. Optuženog Z.S. nije pozivao na broj telefona koji je ostavljen njegovoj snahi, već je lično pošao u B.P., a kasnije je razgovarao sa njim na broj telefona H.A. – B.. Moguće da pred istražnim sudijom nije saopštio da je E.H. bio „garant“ za obećanja koja su mu dali H.A. i Z.S., ali tvrdi da mu je upravo E.H. garantovao za H.A. i Z.S..

Nakon što su svjedoku predočene razlike iskaza pred istražnim sudijom na zapisniku od 13.04.2009. godine u odnosu na iskaz sa glavnog pretresa isti je objasnio da su od tog događaja prošle dvije godine, i da, obzirom na njegove godine života, tvrdi da je tačno ono što je napisao u krivičnoj prijavi i što je izjavio pred istražnim sudijom i da su moguće razlike u iskazima iskaza jer se svih detalja više ne može sjetiti.

Svjedok M.M. je u prethodnom postupku objasnio da ga je jedne prilike, dok je sjedio sa E.H., na telefon pozvao H.M., koji ga je zamolio da ga sa vozilom preveze do B.P.. U B.P. je sa njima pošao E.H., a sjeća se da je tokom puta H. sa nekim razgovarao, da se dogovarao gdje da se nađu i da je u tom razgovoru pominjana kafana „S.“ ili „S.“. U toj kafani su zatekli neke ljude koje je tada prvi put vidio. Sjeli su sa njima, i u kafani

je H. razgovarao sa dvojicom ljudi za koje je saznao da se zovu S.Z. i B.. U tom razgovoru, isti su spominjali neke advokate iz Podgorice, ali nije čuo da je neko pomenuo ime nekog od tih advokata. Sa E. je ustajao i odlazio do aparata za igru, tako da nije čuo cijeli razgovor H. sa tim ljudima. Kada su krenuli, čuo je da su B. i S.Z.rekli H.M. da će se čuti, da će mu se javiti telefonom. Nekoliko dana nakon toga, H. ga je opet pozvao na telefon i zamolio ga da ga preveze do istih ljudi u B.P. gdje su išli i prethodni put. Pristao je, pa je prevezao H.M. do B.P., do kafane gdje su se nalazili S.Z. i B.. B. je H.M. u razgovoru rekao da za početak advokati iz Podgorice traže 3.500,00 eura nakon čega je H. iz džepa izvadio novac, izbrojao ga i predao B.. Kada su krenuli nazad za Rožaje, čuo je kada je B. rekao H.M. „za ostatak ćemo se dogovoriti“. Nakon 10-15 dana, dok se nalazio u restoranu „Duga“ u Rožajama, pozvao ga je na telefon H. i rekao mu da u Rožaje treba da dođe „Č.“ (nadimak S.), pa je ostao u „Dugi“ da bi sačekao H.M.. Prije H., u restoran je došao S.Z. sjeća se da je isti bio u društvu jedne djevojke. S.Z. je toj djevojci, pošto je došao H., rekao da ga sačeka za drugim stolom, dok je on sjedio za njihov sto, a u kafani sa njima je sjedio i E.. S.Z. je pitao H.M. „je li te zvao B. u vezi onoga“ na šta mu je H. odgovorio da jeste i da mu je naznačio da će on (S.) doći i da ono treba da preda njemu (S.). S.Z. je rekao da mu se žuri obzirom da djevojka koja je bila sa njim u društvu mora na posao, pa je H. izvadio iz džepa novac, rekao da tu ima 15.000,00 eura i dalje tražio od S.Z. da prebroji novac. S.Z. novac nije brojao, već je ga je odmah stavio u džep i otišao je sa djevojkom. Sljedeće čega se sjeća je da mu je H., nakon što je završeno suđenje njegovog sinu E., rekao da je V. M. došao kod njega kući i saopštio mu da ga je A. tražio da se vide. Nakon toga, H. mu je ispričao da su ga B. i S.Z. opljačkali, da mu je sudija savjetovao da pritegne B. i S.Z. kako bi mu vratili novac, te da mu je takođe rekao da, kada bude zajedno sa njima, njega nazove „da bi im i on rekao u vezi toga“. Sjeća se da su jednom prilikom sjedjeli u kafani „Ušće“ u B.P. gdje mu je H. dao telefon i rekao mu koji broj da pozove jer ne vidi dobro, pa je, nakon što je pozvao broj koji mu je H. izdiktirao, isti uključio „spikerfon“ da bi mogli svi da čuju razgovor, a razgovor je počeo sa "evo me sa B. sjedim ovdje". Neposredno prije tog poziva H. je pričao sa B., u kom razgovoru je H. pitao B. „dadoh li ja tebi 3.500,00 eura kod S.Z. u kafani“, na što mu je ovaj odgovorio „da“, da bi odmah zatim pitao B. „donese li ti S.Z. 15.000,00 eura poslije“ na šta je B. odgovorio „donio je“. Tek nakon toga uslijedio je pomenuti telefonski poziv, u kojem pozivu se H. sagovorniku obraćao sa „A.e“, govoreći istom da je u društvu sa B., dajući odmah potom telefon B. da se čuje sa A..U tom razgovoru, A. je rekao B. „ti si meni dao 10.000,00 eura a 200,00 eura sam ti vratio“ na čemu se završio taj telefonski razgovor. Nakon toga, H. je pitao B. „gdje su ostale pare“ na što mu je B. odgovorio „kod mene je 2.500,00 eura, ostatak traži od S.Z.. Potom su pošli kod S.Z., u kući gdje ovaj živi, i tu je H. tražio novac, na šta mu je S.Z. odgovorio „tebi je posao završen, neću više da te vidim ispred kuće da mi dolaziš“, nakon čega su otišli. Takođe, jedne prilike H. je tražio od njega da vozi u selo P. u B.P., što je i učinio. Tamo je sa H.M. sjedio ispred jedne prodavnice gdje su zatekli jednog čovjeka koji im se predstavio kao A. Sjeća se da je H. govorio da je dijete mnogo osuđeno, na što mu je ovaj odgovarao sa „završićemo to na Apelacionom sudu“, a govorio je i to da će „vidjeti“ sa S.Z. i B. da mu se vrati novac, nakon čega su pošli kući. Sjeća se da je bio Bajram kada je bio kod H. i kada mu je ovaj rekao da on i njegov brat od ujaka R.D. treba da pođu kod A. i zamole ga da njemu – H.M., završi onaj posao sa onim ljudima što su dogovorili, a H. je mislio na B. i S.Z.. R.D. je pozvao na telefon A. preko broja koji mu je dao H., pa je sa R.D.

pošao u B.P., u jednu kafanu. A. im je rekao da je dežurni do 16h te da će poslije toga doći, misli da je bila u pitanju nedjelja ili subota. Kada je A. došao, vidio je da je u pitanju isti čovjek kojeg je vidio u selu P. u B.P.. A.u su saopštili da ih je poslao H., da je H. u teškoj situaciji, na što im je A. odgovorio „ ja ću moje završiti, vidjeću ja to sa njima“, nakon čega se pozdravio sa njima i otišao. Sljedeće čega se sjeća je da je jedne prilike H. pozvao 6 ili 7 ljudi, među kojima se i on nalazio, da bi sa njim pošli u Berane , a da bi se sastali sa B. i S.Z. i pričali o problemu koji je imao. Došli su u jednu kafanu u naselju „Rudeš“ u Beranama, sjeća se da je S.Z. došao sam. Kada je H. počeo razgovor sa S.Z. o tim parama isti mu je odgovorio „tebi je posao završen, mogu da ti dam humanitarnu pomoć od 500,00 eura zato što si u tolikoj krizi“. S.Z. je otišao, nakon čega su i oni krenuli za Rožaje.

H. mu je u razgovorima ispričao da su mu B. i S.Z. rekli da imaju neke jake ljude, advokate iz Podgorice, koji mogu da mu oslobode dijete. U to vrijeme, H.M. sin E. je bio u zatvoru, a tek je u selu P. saznao da je A., čovjek sa kojim su razgovarali, sudija. Tada im je isti rekao da je to njegova tazbina, a prvi put je saznao da A. postupa kao sudija u predmetu E.M. tek onda kada je V.M. prenio H.M. poziv da se vide. Inače, H.M. je često vozio i u drugim prilikama jer isti zbog zdravstvenih problema ne može da vozi.

Na glavnom pretresu je u odnosu na iskaz pred istražnim sudijom pojasnio da mu je H. M. ispričao da se jednom prilikom vidio sa optuženim S., kada mu je V.M. prenio poruku od optuženog S. da se vide, dok za drugo nema saznanja obzirom da mu H. nije više pričao šta je radio. U restoranu „Duga“ u Rožajama, H. je dao S.Z. 15.000,00 eura. Takođe je bio u saznanju i da su neki ljudi donijeli broj telefona Z.S. i H.A. i da je H. sa njima stupio u kontakt i prije nego što ga je pozvao da pođu u kafanu „S.“ u B.P.. Poznato mu je da su ti ljudi dolazili, kako mu je to snaha H. M.a ispričala, kada je H. bio na pregledima u Podgorici. Ne sjeća se da je neki poseban razgovor vođen između H. M. i E.H. oko njihovih odlazaka u B.P., niti da je H. M. odlazio u Tutin.U odnosu na prvi suret u kafani „S.“ u B.P., objasnio je da su za stolom zajedno sjedjeli H. i H.A.-B., da je Z.S. dolazio i odlazio, da je H.E. igrao neke igrice na aparatu, a da je vidio, kao što je siguran da je to vidio i H.E., da je H. dao H.A. 3.500,00 eura. Ne sjeća se da je Kuč Munever bio sa njima u društvu u kafani „S.“ niti se sjeća da je vođena neka priča oko nekog duga u Gornjem Milanovcu. Nije čuo da je H. M. tražio neke posebne garancije od E.H., a zna da je H. rekao H.A. i Z.S. „nemojte da me zeznete, ja sam siromah čovjek, pozajmio sam novac od sinovca“. Ne sjeća se da je zajedno sa Z.S. i Kuč Muneverom sjedio zajedno u Rožajama u nekoj kafani, za to je ostavio mogućnost. Tačno je da je u kafani „Ušće“ H. M. tražio od njega da mu u imeniku telefona nađe broj A. S, da je našao taj broj u imeniku i pozvao ga, da se razgovor mogao čuti, ali ne može da potvrdi i da je to optuženi S. jer ga ranije nije poznao.

Svjedok E.H. je pred istražnim sudijom objasnio da Z.S.a poznaje odavno, a da je H.A. upoznao vezano za događaj o kojem će da svjedoči. Optuženog S.A. ne poznaje, dok M. H. poznaje iz R. i zna ga kao tasta njegovog druga M.M.. Negdje krajem februara ili početkom marta 2008. godine, dok je sa M.M. bio u hotelu „ Grand“ u Rožajama, došao je H. M. i rekao im da ima nekog posla u B.P. pa je zamolio M. da ga preveze. M. je pristao a on je pošao sa njima. Kada su došli u B.P. zaustavili su se ispred

jedne kafane - restorana koji je vlasništvo Z.S., a taj restoran zna od ranije i isti se zove „S.“. Pošto je ušao u restoran upoznao je H.A. zvanog „B.“ kojeg do te prilike nikada ranije nije vidio. Dok su H., M., S.Z. i A.H. sjedjeli i razgovarali, on je ustajao i išao do jednog aparata za igru i kladenje koji se nalazio u uglu restorana, tako da nije čuo o čemu su ovi razgovarali. Nakon dva tri dana H. M. je ponovo tražio od M.M. i njega da ga voze u B.P., pa su otišli u isti restoran gdje su se nalazili S.Z. i B.. Ustajao je od stola, šetao je po kafani, sjedio je za šankom i u jednom trenutku je vidio kada je H. M. izvadio neki novac i dao ga A.H.. Ne zna koliko je tu bilo novca, misli da nije bilo dosta – nekoliko stotina eura. Nakon 15-tak dana sjedio je u restoranu „Duga“ u Rožajama zajedno sa M.M. kada je kod njih došao H. M. i rekao im da će u kafanu doći S.Z.. Desetak minuta nakon toga u restoran je ušao S.Z. u društvu jedne žene. Dok su sjedjeli za stolom H. je dao S.Z. novac i tom prilikom mu rekao „molim te da ovo bude tačno“, a tu je po njegovoj procjeni bilo desetak hiljada eura jer zna da se radilo o par novčanica od po 500,00 eura, dok je ostatak bio u pakovanju od po 100,00 i 50,00 eura. Nakon toga nastavili su razgovor o nekoj pržionici kafe i o nekom željezu da bi posle desetak minuta S.Z. otišao. Nakon toga pozvao ga je H. M. i pitao ga je da li pristaje da sa njim ide u Berane jer ima neki problem sa S.Z.. Tada je bio u društvu sa njegovim prijateljem F.M., pa je sa istim otišao u jednu kafanu u Beranama gdje su kasnije došli H. M., M.M., H.M. rođak iz Tutina po prezimenu D., a tu je bio prisutan i H.M. sin. Nedugo nakon njihovog dolaska, u kafanu je došao S.Z. koji se pozdravio sa njima i sjeo je pored H. M.. U tom razgovoru H. je pitao S.Z. „znaš li zbog čega su ovi ljudi ovdje“, na šta je S.Z. odgovorio da ne zna. Potom mu je H. rekao „ti si S.Z. mene opljačkao“, a S.Z. mu je odgovorio „sve sam ispoštovao“ da bi nakon toga H. rekao S.Z. „ti si meni uzeo pare, bilo bi ljudski da mi se pare vrate“. S.Z. je odgovorio H.M. „ne znam o čemu pričaš sve sam ispoštovao“, tada mu je H. rekao „nemoj da se praviš lud prevario si me zbog suda, uzeo si mi 18.500,00 eura da mi oslobodiš sina iz zatvora“. Tada je S.Z. skočio sa stolice i rekao „bože što ti sve možeš umiješat a smatrao sam te korektnim, takve kao tvoj sin treba maksimalno osuditi, ne želim da imam više kontakta sa tobom“, da bi mu H. na to odgovorio „zapamtićeš me i ti i A.“. S.Z. je nakon toga otišao iz kafane da bi i oni nedugo zatim otišli.

U odnosu na prethodni postupak, na glavnom pretresu je izjavio da je drugi put pošto je otišao u restoran „S.“ u Rožajama, zajedno sa H.M. i M.M., a gdje su se nalazili optuženi Z.S. i H.A., vidio da je H. M. dao neki novac optuženom H.A. - po njegovoj procjeni radilo se o par stotina eura. Od razgovora je samo čuo da su pričali o građevinskom materijalu. Nakon izvjesnog vremena, sjedio je u restoranu „Duga“ u Rožajama sa M.M. kada je kod njih ponovo došao H. M. i rekao da će doći Z.S.. Nakon kraćeg vremena u restoran je došao Z.S. u društvu jedne žene i razgovor se tom prilikom vodio oko građevinskog materijala, bilo je priča o poljoprivredi i nekim mrežama a vidio je da je H. M. dao Z.S.u 10.000,00 eura i „odprilike“ je čuo da je H. rekao Z.S.u da treba da ispoštuje sve što su dogovorili, da roba treba da bude tačna, a pominjali su mreže po dimenzijama. Od novca koji je H. M. dao Z.S.u bilo je nekoliko novčanica po 500,00 eura, ostatak po 100,00 eura i 50,00 eura, pričalo se i o nekoj pržionici kafe a sjeća se da je Z.S. prvi izašao iz restorana. Takođe, sjeća se da ga nakon izvjesnog vremena, moguće dva - dva i po mjeseca pozvao H. M. i pitao ga da li pristaje da sa njim pođe u Berane jer je, kako mu ispričao, imao neki problem sa S.Z. Z.S.. Pristao je i pošao je u Berane

zajedno sa F.M. do jedne kafane gdje su došli H. M. i M.M.. Osim njih tu su bili prisutni neki H.M. rođak D., sin H.M.a a nedugo nakon njih došao je i S.Z.. Čuo je da je H. M. rekao Z.S.u da ga je prevario za 18.500,00 eura, da nije ispoštovao dogovor i da ga je prevario u vezi njegovog advokata i njegovog sina. Z.S. mu je djelovao začuđeno, čuo je da je kazao „ne znam o čemu pričaš“, kao i da mu je rekao „da sam znao čime ti se sin bavi nikad ni jedan posao ne bi sa tobom radio i dogovarao“. H. je rekao Z.S.u „zapamtićeš me i ti i A.“, a Z.S. je ubrzo izašao iz kafane. Njegov zaključak je bio da se H.M. ljutio na Z.S.a zbog toga što ovaj nije ispoštovao rokove da mu isporuči robu koju je poručio. Nikada nije u ovim kontaktima čuo da je Z.S. ikada rekao H.M. da mu može završiti nešto kod sudije u B.P. ili preko advokata, a ne zna kako su stupili u kontakt Z.S. i H. M.. Tvrdi da se nikada nije nudio H.M. M. da mu u vezi postupka koji se vodio protiv njegovog sina može pomoći.

Izjašnjavajući se na razlike svog iskaza datom pred istražnim sudijom u odnosu na iskaz koji je dao na glavnom pretresu, objasnio je da je tačno da je izjavio pred istražnim sudijom kao u izjavi koja mu je predložena, da su to njegove riječi i da je taj zapisnik potpisao. Prisjeća se da je H. M. u toj raspravi u Beranama pominjao sud, ali se ne može sjetiti svake izgovorene riječi i pred istražnim sudijom je ispričao ono što je znao i šta je čuo u tim razgovorima. Sjeća se i to da je H.M. tada pitao Z.S. „zašto nije došao A.H.“, a u koliko je to kazao pred istražnim sudijom tada se toga sjećao i to je tačno. Z.S. je on upoznao sa Kuč Muneverom i to je bilo u lokalu „S.“ u B.P.. Sjeća se da je tu bio prisutan M.M., ali to nije bio onaj susret u kafani „S.“ kada su on i M.M. došli zajedno sa H.M., jer je to bio neki drugi susret kada su došli upravo u vezi nekog duga koje je A.H. imao prema nekom licu iz Gornjeg Milanovca. Koliko se sjeća, Z.S. mu je nudio na prodaju neku pržionicu kafe ali to je bilo onda kada je sa njim u društvu bio Kuč Munever.

Svjedok V.M. je pred istražnim sudijom negirao da je poručio H.M. M., kojeg poznaje iz Rožaja, da ga je tražio sudija A.S. da mu se javi. Sjeća se da ga je H.M., jednom prilikom kada mu je dolazio kući da donese neke pozivnice koje su mu poslali neki ljudi iz Peći, preko žene, a obzirom da nije bio kući, poručio da mu treba nešto. Desetak dana nakon toga H. ga je nazvao na telefon i tražio je od njega da se vide, pitao ga je zbog čega, ali ovaj nije htio o tome da razgovara preko telefona. Nije znao zbog čega ga H. zove, pa je desetak dana nakon tog poziva, kada se nalazio u naselju gdje živi H. M., svratio do njegove kuće da bi ga pitao zbog čega mu je potreban. H.M. nije zatekao kući, ali se sa istim sreo u centru Rožaja, dok je sjedio ispred kafane „San Remo“. Naime H. je prišao za njegov sto i rekao mu je „rođo mene je našao veliki jad“ pa je dalje u razgovoru ispričao da mu je jedan sin u zatvoru u Beogradu, drugi u B.P. i da ne zna šta da radi. Na to mu je odgovorio da on ima dobrog advokata, da će mu taj advokat pomoći koliko je to moguće i nakon toga sa H.M. više nije razgovarao. Nakon što je uhapšen optužen S., a dok se nalazio u Beranama na telefon ga je zvao H. M. i rekao mu „molim te hoćeš li mi posvjedočiti da mi je sudija S. po tebi poručio da mu se javim, odnosno da dođem do njega“. Odgovorio mu je da to njega ne interesuje, a dok je razgovarao sa H.M. čuo je muški glas koji je H.M. „suflirao“ i ubijeden je da je to bio advokat Kuč Munever. Dan ili dva nakon toga u dnevnim novinama „Dan“ je pročitao članak gdje se kaže da je advokat Munever Kuč podnio prijavu protiv sudije S. u ime H.M.. U tom članku se njegovo ime nije pominjalo ali ga je nekoliko dana poslije toga

zvaio Munever Kuć i tražio od njega da dođe u kafanu, jer mu je trebao nešto. Tada mu je Munever Kuć ispričao da ga je pomenuo u H.M.prijavi protiv S., mislio je na prijavu koju je on u ime H.M. pisao protiv S.. To je prokomentarisao u smislu da je H. čovjek u mukama i da će svašta da kaže, a smatra da ga je Munever Kuć bez osnova i nepotrebno pomenuo u toj prijavi da bi priča dobila na značaju a i da bi mu naučio kao advokatu. Kasnije je od jednog rođaka saznao da su u jednoj kafani sjedjeli Munever Kuć, H.M., M.M., D.R. i još neki nepoznati ljudi, i da se među njima odvijao razgovor gdje je H. stalno insistirao da hoće da mu se vrate neke pare, da je Munever Kuć govorio D. „ti da prihvatiš da si bio tu kad su date pare“.

Na glavnom pretresu je određeno saopštio da mu je rođak, čije ime ne želi da saopšti, ispričao da su u jednoj kafani, u centru Tutina, za stolom sjedjeli neki ljudi među kojima je prepoznao R.D., H.M. i Munevera Kuća, da je čuo da Munever Kuć ubjeđuje D.R. da treba da potvrdi da je nekom dao novac u njegovom prisustvu, što je asociiralo njegovog rođaka na optuženog S. te da je Kuć govorio D. da mu ne može niko ništa obzirom da ima bosanski pasoš. Tvrdi da ga je Munever Kuć „smjestio u ovu priču“ a da je sebe izostavio iako je bio branilac u postupku sina H.M.. Optuženog S. poznaje preko 30 godina, i sa istim nije imao neke prisnije odnose. Tačno je da je u periodu od februara mjeseca 2009. godine, pa do lišenja slobode optuženog A. S., sa istim kontaktirao telefonom, ali da je ta komunikacija bila više službene prirode. Sjeća se i da je sa optuženim S. komunicirao u vezi sa njegovim sinom, jer se protiv S. sina vodio neki postupak pred Osnovnim sudom u B., ali se ne može sjetiti da li je optuženog S. kontaktirao telefonom ili neposredno u sudu.

Svjedok R.M. je objasnila da su početkom februara mjeseca 2008. godine ispred njihove kuće u R., u vozilu crvene boje, došla dva čovjeka. Jedan od njih je stajao kod vozila 10-tak metara od njihove kuće a drugi je došao na vrata i pitao je „gdje je H.“. Odgovorila je da je H. u Podgorici na ljekarskom pregledu i tada joj je taj čovjek dao jednu listicu na kojoj su bila ispisana dva broja telefona. Rekao joj je da kaže H.M. „da ako misli za sina da se javi na te brojeve telefona“, nakon čega su ti ljudi otišli. Kada je H. sutra dan došao iz Podgorice, predala mu je listicu sa brojevima telefona.

F.M. je pred istražnim sudijom objasnio da o suđenju E.M.u ne zna ništa, ali da je njegov stric H. M. jednom prilikom tražio od njega i njegove familije pozajmicu u iznosu od 13.000,00 eura, a to se desilo negdje polovinom februara 2008. godine. H. M. im je rekao da mu je taj novac potreban da bi u Podgorici našao bolje i sposobnije advokate, od advokata koji se nalaze u B.P., a on i otac su skupili taj novac i pozajmili ga H.M.. Više od polovine tog novca bilo je u apoenima od po 500,00 eura a ostatak je bio u manjim apoenima od po 200,00 i po 100,00 eura. H. nije pominjao imena advokata niti ime nekog lica kojem je trebao da da taj novac. Manji dio tog novca H. je vratio.

Svjedok M.K. je u prethodnom postupku objasnio da je u postupku poslovne oznake K.br.5/08 pred Višim sudom u B.P., branio E.M., a da mu je ovlašćenje za zastupanje dao H.M., otac E.M.. Optuženi S. je u tom postupku postupao kao sudija, a istog zna od ranije kroz postupke u kojima je zastupao stranke, a u kojim postupcima je takođe kao sudija učestvovao optuženi S.. Smatra da je optuženi S. sudijsku funkciju

obavljao profesionalno, i nikada nije čuo niti posumnjao nešto što bi optuženog S. dovelo u vezu sa nečim „koruptivnim“. Sa tih razloga, bio je i iznenađen kada je H.M., nakon hapšenja optuženog S., došao kod njega u kancelariju zajedno sa svojim sinom, rekao mu „evo moj advokate kako su me moji B. opljačkali“ i kada je tražio od njega da protiv optuženih S. S.Z. Z.S. i A.H., napiše krivičnu prijavu. Prisjeća se da je do 20-tak dana prije izricanja presude E., H.M. bio nervozan i zabrinut, a da je od tog trenutka njegovo ponašanje bilo drugačije – isti se ponašao ravnodušno, nije bio zabrinut u mjeri kao ranije. Sve što mu je H. rekao „uobličio“ je u krivičnu prijavu, koristeći apsolutno sve njegove riječi. Savjetovao ga je da sačeka, prikupi još neke dokaze preko policije ili da eventualno bez suda povрати taj novac koji su mu navodno uzeli, a savjetovao ga je i da ne koristi teško stanje optuženog S. i njegove porodice. Međutim, H. je bio isključiv, želio je da se napiše ta krivična prijava, a čak mu je i rekao „advokate, ako sam ja tebi povjerio sudbinu moja dva sina ti si dužan da mi napišeš krivičnu prijavu da nebi plaćao drugog advokata“. Obzirom da je zastupao E., te da je za to zastupanje dobio 4.000,00 eura, smatrao je da ima moralnu obavezu da napiše tu krivičnu prijavu. Pošto je krivičnu prijavu napisao, tražio je od H. i njegovog sina da prijavu pročitaju tri puta, a iste je upozorio na posljedice prijavljivanja u smislu ako bi se utvrdilo drugačije od onoga što je H. ispričao. H. je tvrdio da su ga prevarili i opljačkali, da su mu tražili novac za navodno angažovanje nekih advokata iz Podgorice, a tom prilikom je mislio na Z.S. i drugog lica pod nadimkom „B.“, čije prezime tada nije znao da mu kaže. Bio je začuđen H.M. pričom, posebno dijelom priče u kojoj je ovaj tvrdi da je optuženi S. uzeo novac. Pita ga je zbog čega mu to ranije nije ispričao, a bio je i ljut na H.M. i ljutito je reagovao, ali mu je isti odgovorio da mu je bilo zapriječeno i rečeno da on kao branilac u tom postupku ne smije ništa znati.

Nije znao da H. sakuplja novac i da to radi u svrhu angažovanja drugih advokata. Ne sjeća se da je od optuženog S. kada je sa njim u društvu bio H.M., tražio da razgovaraju, s tim što nije isključio tu mogućnost obzirom da ima konzervaciju sa svim sudijama, pa je moguće i da se pozdravio sa optuženim S. kada je sa njim u društvu bio H.M.. H.M. mu je uopšteno govorio nakon saopštavanja presude da su mu neki ljudi obećali da će mu pomoći u predmetu njegovog sina, preko nekih advokata iz Podgorice, ali nije znao druge detalje. Tvrdi da nijesu tačni navodi H.M. da je on išao da ubjeđuje te ljude da mu vrate novac, niti da je o tome imao namjeru da razgovara sa optuženim S.. Nadimci Č. i B. mu „ne znače ništa“, ne sjeća se da li je sa optuženim A.H. imao bilo kakav poslovni razgovor vezano za naplatu nekog potraživanja iz Gornjeg Milanovca. Odnosno, prisjeća se da „možda“ ima tog B. u evidenciji klijenata, i da mu se isti jednom prilikom požalio da mu je neki prevarant iz Gornjeg Milanovca ostao dužan neki novac, a da ga je sa tim B. upoznao E.H. iz Rožaja. Od tog posla nije bilo ništa jer mu 200,00 eura koliko je tražio da napiše krivičnu prijavu nikad nije isplaćeno. Ne sjeća se da li je ikada sa M.H. bio u kafani kod S.Z. Z.S., niti da je sjedio sa H.M. u restoranu „Evropa“ par dana prije hapšenja optuženog S. te da ga je M.H. upoznao sa H.A.

Svjedok K.M. je na glavnom pretresu ponovio da je po njegovom mišljenju optuženi S. postupak u predmetu E.M., sina H.M., proveo po zakonu a i da je izrečena kazna po njegovoj procjeni bila „oštrija“, jer je očekivao blažu kaznu. Dok je kao advokat postupao u tom predmetu nikada se nije vidio niti sreo sa optuženim Z.S., niti sa

optuženim H.A.. U odnosu na susret sa optuženim Z.S. objašnjava da se isti desio u kafani „Grand“ nadomak Rožaja i sjeća se da je tada bilo priče o nekim poslovima, u kojoj priči je Z.S. pominjao H.A. i neko njegovo potraživanje prema licu iz Gornjeg Milanovca. Sjeća se da je za usluga zastupanja H.A. tražio 250,00 eura, da mu novac odmah nisu dali, već da mu je taj novac tek kasnije dao H.E. u ime i za račun A.H., pa je tada i napisao krivičnu prijavu. Tu su bili prisutni Z.S. i H.A. i njih dvojica su upravo rekli H.E. „daj ti novac advokatu“. Tvrdi da je krivičnu prijavu napisao u svemu kako mu je to saopštio H.M., a sadržine te krivične prijave danas se ne može sjetiti, jer nije sačuvao primjerak iste. Od vremena kada je napisana ta krivična prijava nije se gledao sa optuženim S., jer je tada optuženi S. bio lišen slobode. U periodu kada je bio upoznat sa namjerama H.M. da piše krivičnu prijavu i kada je istog ubjeđivao da to ne čini, misli da je samo jednom vidio optuženog S. u B.P. i da je upravo bio sa H.M. koji je ostao u piceriji „Koš“ da pije kafu. Pošao je prema centru grada ili prema Privrednom sudu, susreo se sa optuženim S., rukovali su se u prolazu i tada je imao namjeru da pita optuženog S. za ono što je čuo od H.M., ali pošto je isti žurio nijesu se zaustavljali, niti ga je šta pitao. Ne zna zašto je tih dana u B.P. došao sa H.M. i moguće je da je u tom periodu bio u društvu sa istim u restoranu „Evropa“. Misli da je jedne prilike sjedio sa D.R. u Tutinu zajedno sa M.H. M.M., i moguće je da je za vrijeme tog razgovora između tih lica bilo komentaranja oko lišenja slobode optuženog S..

U zapisniku Uprave policije PJ B.P. od 06.03.2009. godine o pretresanju stana i drugih prostorija okrivljenog S.A. i potvrde Uprave policije PJ B.P. broj 02/sl. od 06.03.2009. godine o privremenom oduzimanju predmeta od okrivljenog S.A., se konstatuje da je prilikom pretresa kuće optuženog S. pronađeno i od istog oduzeto: mobilni telefon marke “Samsung” Imei broja D600 i kartica broj.....; mobilni telefon marke “Nokia” 6300, kartica broj Imei broja(kartica po izjavi optuženog S.A. je vlasništvo Višeg suda u B.P.); mobilni telefon marke “Samsung” D500 Imei broja broj kartice.....; mobilni telefon marke “Samsung” Imei broja broj kartice.....;, kopija presude Kž-1077/08; K-broj 599/07; broj 08/05/08; GŽ-1193/04; GŽ-636/07; žalba K-94/07, rješenje PO za PP ppbr.150/07-III, krivični predmeti K-108/08 (B.N.) K-118/07 (M.S.) i K-br.15/06 (F.B.) – kopije presuda.

U zapisniku Uprave policije PJ B.P. od 06.03.2009. godine, o pretresanju službene prostorije - kancelarije broj 40 u zgradi Višeg u B.P. i tri potvrde Uprave policije PJ B.P. broj 02/sl. od 06.03.2009. godine o privremenom oduzimanju predmeta se konstatuje da su prilikom pretresa kancelarije broj 40 Višeg suda, iz iste izuzeti: spisi predmeta K-42/08, omot spisa predmeta Kž-1062/08, knjiga evidencije zaduženja i razduženja sudije S.A., omot spisa predmeta K-64/08, kopija knjiga zaduženja 2008/09 za sudiju S.A..

U zapisniku Uprave policije PJ B.P. od 06.03.2009. godine o pretresanju stana okrivljenog L.J.DŽ. i dvije potvrde Uprave policije PJ B.P. broj 02-sl. od 06.03.2009. godine o privremenom oduzimanju predmeta se konstatuje da je prilikom pretresa stana L.J.DŽ. pronađeno i od istog oduzeto: mobilni telefon marke “Samsung” serijskog broja i; kartica za mobilni telefon kartica za mobilni telefon, mobilni telefon

marke "MDA" serijskog broja, mobilni telefon marke "Nokia" N95 8BG serijskog broja..... i telefonska kartica

U zapisniku Uprave policije PJ B.P. od 06.03.2009. godine o pretresanju službene prostorije - kancelarije broj 52 u zgradi Skupštine Opštine B.P. i potvrda Uprave policije PJ B.P. broj 02-sl. od 06.03.2009. godine o privremenom oduzimanju predmeta se konstatuje da su prilikom pretresa službenih prostorija – kancelarije broj 52 u zgradi Skupštine Opštine B.P. iz iste izuzeti: jedan rokovnik plave boje, jedan rokovnik kafene boje sa natpisom "M" i dokumentacija na čijem PVC omotu piše "Ele Vrivak".

Iz dopisa Višeg suda u B.P. K.br.42/08 od 13.01.2009. godine naslovljen Upravi policije PJ B.P. proizilazi da je dana 13.02.2009. godine broj K-42/08 UP B.P. dostavljena naredba za pritvaranje optuženog I.M..

Uvidom u službene zabilješke Uprave policije PJ B.P. od 15.01.2009. godine, 26.01.2009. godine, 29.01.2009. godine, 03.2009. godine, proizilazi da su iste sačinjene od strane ovlašćenog radnika Uprave policije S.Z. koji je postupao po naredbi Višeg suda u B.P. broj K-42/08, za lice I.M. iz B.P., nastanjenog u ul.L.J., te da ovo lice, ovaj službenik policije, na traženim mjestima nije pronašao.

Iz potvrde Uprave policije PJ B.P. od 26.03.2009. godine o privremenom oduzimanju predmeta od okrivljenog H.A. proizilazi da je od H.A.oduzet mobilni telefon marke "Nokia" model 1640 imei broja, kartica za mobilni telefon "Promonte" na kojoj se nalazi oznaka..... za broj telefona

U potvrdi Uprave policije PJ B.P. od 26.03.2009. godine o privremenom oduzimanju predmeta se konstatuje da je od Z.S. prilikom pretresa Kod istog pronađeno i oduzeto: mobilni telefon marke "Nokia" model 2600 Imei broja sa karticom "Promonte" na kojoj se ne mogu pročitati brojevi; mobilni telefon "Nokia" model 1600 Imei broja sa karticom "M:tel" na kojoj se nalaze oznake.....; kartica za mobilni telefon "MT:S" na kojoj se nalaze oznake..... za broj telefonai kartica za mobilni telefon marke "M:tel" na kojoj se nalaze oznake

Uvidom u spise predmeta Višeg suda u B.P K.br.42/08, konstatovano je da je pred Višim sudom u B.P. u navedenom predmetu vođen postupak po optužnici VDT-a B.P. Kt.br.4/08 od 10.04.08. godine protiv optuženog I.M. zbog krivičnog djela- teško djelo protiv bezbjednosti javnog saobraćaja iz člana 348. stav 2. u vezi člana 339. stav 1 KZ-a, da je održano i odloženo više pretresa, da je optužnicu zastupala zamjenik VDT-a B.P. Višnja Medojević, na glavnom pretresu od 06.10.08. godine, branilac optuženog-advokat Vera Mijanović, naredni glavni pretres 28.10.08. godine, isti zastupnik optužbe, bez prisustva branioca optuženog, prisutan punomoćnik oštećene porodice advokat Slobodan Novaković, pretres odložen, glavni pretres zakazan 14.11.08. godine, zastupnik optužbe, optuženi sa braniocem advokatom Dragom Pantovićem, punomoćnik oštećene porodice advokat Novaković Slobodan. Pretres završen, određeno objavljivanje presude 17.11.08. godine, u 12 časova. Konstatovano je da je toga dana presuda javno objavljena , ne navodi se ko je od stranaka bio prisutan. Izreka presude na izvorniku, na navedenom

zapisniku je konstatovano da je optuženi I. M. kriv jer je na način kako je to navedeno u činjeničnom opisu radnje izvršenja krivičnog djela izvršio krivično djelo teško djelo protiv bezbjednosti javnog saobraćaja iz člana 348. stav 2. u vezi člana 339. stav 1. KZ-a i isti je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 godine i 6 mjeseci u koju kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 19.01.08. do 17.11.08. godine, te nalaženo da je optuženi dužan snositi troškove postupka, na ime iznosa crta i paušal u iznosu od 150,00 eura. Oštećena porodica radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva upućena je na redovnu građansku parnicu. Stoji i konstatacija da je predsjednik vijeća iznio razloge kojima se sud rukovodio prilikom donošenja odluke, te saopštena pouka o pravu na žalbu. Uz zapisnik o glavnom pretresu pripojen je zapisnik o vijećanju i glasanju sa datumom na koverti 14.11.08. godine. Dalje je konstatovano, da je nakon objavljivanja presude doneseno rješenje o ukidanju pritvora optuženom I. M., K.br.42/08 od 17.11.08. godine, te naloženo da se isti ima odmah pustiti na slobodu, te da žalba ne zadržava izvršenje rješenja. Konstatovano je da na izvorniku odluke na zapisniku od 14.11.08. godine, nije unesena izreka rješenja kojim je ukinut pritvor, da je predmetno rješenje o ukidanju pritvora dostavljeno po dostavnici u spisima državnom tužiocu, 18.11.08. godine, što se utvrđuje iz datuma upisanog na dostavnici- štambilju VDT- B.P., sa potpisom S.N., da je rješenje dostavljeno zatvoru B.P. 17.11.08. godine, a na dostavnici stoji potpis dostavljača S.N. i potpis primaoca nečitak, da je po dostavnici rješenje o ukidanju pritvora uručeno I.M.u 17.11.08. godine, što je potpisao, a rješenje kao dostavljač uručio S.N., da je sačinjen nalog za otpuštanje pritvorenika sa datumom 17.11.08. godine izdat od Višeg suda u B.P., ovjeren pečatom Višeg suda u B.P. i štambiljem za tačnost opravka a u potpisu stoji predsjednik vijeća sudija A.S., svojeručno.

Dalje je konstatovano da u spisima stoji žalba VDT-a B.P. Kt.br.4/08 od 18.11.08. godine, zavedena po zavodnom štambilju kod Višeg suda u B.P. 18.11.08. godine, a ista je izjavljena protiv rješenja K.br.42/08 od 17.01.08. godine kojim rješenjem je ukinut pritvor optuženom I.M.u. Dalje se konstatuje da u spisima stoji akt Apelacionog suda CG, koji je primio Viši Sud u B.P. dana 25.11.08. godine, u prilog kojeg akta se Višem sudu u B.P. od Apelacionog suda vraćaju spisi predmeta K.br.42/08 sa dovoljnim brojem primjeraka odluke, te da je u prilog ovog akta dostavljeno rješenja Apelacionog suda Kž.br. 661/08 od 24.11.08. godine, kojim rješenjem je uvažena žalba VDT-a u B.P. i ukinuto rješenje K.br.42/08 od 17.11.08. godine i predmet vraćen Višem sudu na ponovni postupak a odnosi se na ukidanje pritvora u rješenju. Slijedi dalje zapisnik sjednice vijeća Višeg suda u B.P. K.br.42/08 od 06.12.08. godine, po kojem je predmet vijećanja trojice sudija Kv.vijeća - predsjednika vijeća R.K. i članova vijeća - sudija V.B. i A.A., vijećanog o pritvoru prema optuženom I.M., te da je doneseno rješenje ovog vijeća Kv.br.452/08 06.12.08. godine, kojim rješenjem je ukinut pritvor I.M. određen rješenjem istražnog sudije i naloženo da se isti ima odmah pustiti na slobodu. U spisima predmeta nema dokaza da je protiv ovog rješenja izjavljivana žalba, niti ima dostavnica o uručivanju strankama ovog rješenja. Takođe se u spisima predmeta nalaze spisi postupka istrage Ki.br.4/08.

Uvidom u spise predmeta Višeg suda u B.P. K.br.5/08 konstatovano je da je postupak u ovom predmetu vođen po optužnici VDT-a B.P. Kt.br.112/07 od 22.01.08.

godine protiv optuženog M.E. zbog krivičnog djela - neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 300. stav 1. KZ CG, da se optuženi u vrijeme podizanja optužnice nalazio u pritvoru koji je i produžen rješenjem Kv.vijeća Višeg suda u B.P. Kv.br.20/08 od 03.01.08. godine nakon podignute optužnice, da je glavni pretres zakazan naredbom predsjednika vijeća S.A. od 13.02.08. godine za 14.03.08.godine, u 11,00 časova, u zgradi suda. Da je naloženo privođenje optuženog iz Zatvora, da je glavni pretres održan 14.03.08. godine i zaključen davanjem završnih riječi a određeno javno objavljivanje presude 17.03.08. godine u 13,30 časova, kojeg dana je presuda i objavljena uz konstataciju prisustva zamjenika VDT-a Hasana Lukača, optuženog M.E. i njegovog branioca Kuč Munevera iz Rožaja. Po izvorniku presude a što je identično i sa pismenim otpravkom presude navodi se da je optuženi M.E. kriv što je na način kako je to činjenično opisano u presudi izvršio u sticaju krivična djela - neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 300. stav 1. KZ-a za koje krivično djelo je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 godine i 6 mjeseci, u koju kaznu mu je uračunato vrijeme trajanja pritvora od 24.12.07. do 24.12.08. te optuženi obavezan na snošenje troškova krivičnog postupka i paušala u iznosu od 150,00 eura, kao i izrečena mjera, oduzeta opojna droga. Na izvorniku presude u navedenom zapisniku nije unesena sadržina rješenja koje je doneseno od istog Vijeća, 14.03.08. godine, kojim rješenjem je ukinut pritvor prema optuženom M.E. i isti pušten na slobodu, rješenje dostavljeno optuženom, nema datuma na dostavnici VDT-a 17.03.08. godine i zatvoru B.P. 14.03.08. godine u 16,00 časova, uz nalog za otpuštanje pritvorenika iz zatvora. Uz zapisnik o pretresu pripojen zapisnik o vijećanju i glasanju od 17.03.08. godine, nakon toga u spisima stoji presuda Višeg suda u B.P., pismeni otpravak K.br.5/08 od 17.03.08.godine, izreka presude identična sa izvornikom na zapisniku i obrazloženje presude, naložena dostava. VDT primio presudu 18.07.08. godine, advokat Kuč Munever 29.07.08. godine, optuženi M.E. 29.07. - nečitko upisana godina. Protiv presude je izjavljena žalba a žalbu potpisao branilac optuženog advokat Kuč Munever, žalba dostavljena VDT-u 03.09.08. godine, uz akt od 23.02.09. godine Apelacionog suda i zapisnik sa sjednice vijeća Apelacionog suda, dostavljena presuda sa zapisnikom o sjednici vijeća od 19.02.09. godine presudom Apelacionog suda Kž.br.540/08 odbijena kao neosnovana žalba branioca M.E. a povodom te žalbe po službenoj dužnosti preinačena presuda Višeg suda u B.P. K.br.5/08 od 17.03.08. godine i to samo u pogledu pravne ocjene krivičnog djela, na način što se u radnjama optuženog opisanih u izreci prvostepene presude stiču elementi krivičnog djela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 300. stav 1. KZ CG a u ostalom dijelu presuda ostaje neizmijenjena. Optuženi obavezan na naknadu troškova u iznosu od 50,00 eura Apelacionom sudu. Presuda dostavljena VDT-u B.P. 25.02.09. godine, braniocu Munever Kuču 20.03.09. godine, za optuženog M.E. na kovrti iz koje proizilazi da mu je dostavljena presuda Apelacionog suda a da uručenje nije izvršeno. Dalje u spisima predmeta stoji i nalog za naplatu troškova postupka i dostava pravnosnažne presude uz akt, a u spisima se nalaze i spisi istražnog postupka Ki.br.105/07.

Iz izvještaja Uprave policije - Sektora kriminalističke policije odsjeka za posebne provjere broj 03/5-081/08-sp.7786/6 od 20.11.08. godine o primjeni MTN iz člana 237. stav 2. tačka 2. ZKP-a sa foto i video dokumentacijom zapisa lica, objekata i vozila, po naredbi specijalnog tužioca MTN br.10/08 od 13.11.08. godine, koji su prikazani na

glavnom pretresu, utvrđeno je da su ove mjere mjere provedene saglasno zakonu po naredbi Specijalnog tužioca, čiju sadržinu stranke nijesu osporile, s tim što je odbrana navela da se ti dokazi ne odnose na krivična djela koja su predmet optužbe.

Iz pročitano g konačnog izvještaja o primjeni mjera tajnog nadzora iz člana 237. stav 1. tačka 1. ZKP-a, po naredbama istražnog sudije Višeg suda u Podgorici i to: MTN 16/08 od 06.08.08. godine; MTN 16/08-2 od 09.10.08. godine; MTN 16/08 od 08.12.08. godine; MTN 16/08 od 08.2.09. godine; MTN 16/08-1 od 24.09.08. godine; MTN 16/08-3 od 11.10.08. godine; MTN 16/08-4 od 24.10.08. godine; MTN 16/08 od 08.12.08. godine; MTN 16/08 od 24.12.08. godine, sa dostavljenim aktom Uprave policije - Sektora kriminalističke policije 03/3 br.240/08-st.pov.2786/13 od 02.03.09. godine; dopune dostavljenog konačnog izvještaja sa dva transkripta od 16.02.09. i 24.02.09. godine, SMS poruke sadržane u transkriptima telefonskih komunikacija između optuženih kako je to navedeno u konačnom izvještaju i dopuni konačnog izvještaja o izvršenju mjera tajnog nadzora, tonskih zapisa ostvarenih telefonskih komunikacija na 2 DVD-a za optuženog S.A. i 19 DVD-a, za optuženog L.J.DŽ. sve dostavljeno aktom Uprave policije - Sektora kriminalističke policije 03/3 br.240/08-st.pov.2786/14 od 16.03.09. godine, koji su saslušani i pročitani na glavnom pretresu, nesporno proizilazi da je između navedenih lica optuženih S.A., L.J.DŽ. i B.N. obavljena telefonska komunikacija u vremenu praćenja, te da se telefonska komunikacija nesporno, po ocjeni suda, odnosi na predmet K.br.42/08 optuženog I.M., u kojem predmetu je kao predsjednik vijeća postupao optuženi A.S.Prateći kontinuitet tel.razgovora između navedenih optuženih nesumnjiv je zaključak da su se ovi optuženi međusobno u tim telefonskim razgovorima dogovarali oko postupka u navedenom predmetu, kada će biti zakazan glavni pretres, oko visine kazne, oko iznosa novca koji nudi B.N. da kazna bude manja optuženom I. i da bude pušten iz pritvora, oko ukidanja pritvora, bjekstva optuženog I. nakon ukinutog pritvora, te posebno interesovanja optuženog S.A. kada će iz inostranstva doći u Crnu Goru optuženi B.N., radi realizacije obećanog poklona - isplate novca. Optuženi nijesu sporili da su obavljali predmetnu tel.komunikaciju, ali navodeći da se ista odnosila na nešto drugo a ne radnje preduzete u pravcu izvršenja krivičnih djela, kako im je to optužbom stavljeno na teret. Sadržina pojedinačnih razgovora biće predstavljena u ocjeni dokaza.

Iz izvoda iz KE na ime optuženih S.A. B.N. i L.J.DŽ. Uprave policije PJ B.P. od 12.11.2009, optuženih H.A. i S.Z.a Uprave policije PJ B.P. od 1.04.2009godine, proizilazi: da optuženi S.A. i B.N. ranije nijesu osuđivani, da je optuženi L.J.DŽ. osuđivan i to presudom Opštinskog suda u Bijelom Polju K.br.111/78 od 11.04.1979. godine, zbog krivičnog djela iz člana 152/1 KZ, na kaznu zatvora u trajanju od 120 dana, uslovno na 1 godinu, H.A. osuđivan presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.543/92 od 14.3.1993.godine, zbog krivičnog djela iz člana 143. stav 2. KZ CG, na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, uslovno 1 godina, presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.561/00 od 20.11.2003. godine, zbog krivičnog djela iz člana 131/4-1 KZ CG, na kaznu zatvora u trajanju od 9 mjeseci, uslovno na 2 godine, Z.S. osuđivan i to presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.33/07 od 20.02.2008. godine, zbog krivičnog djela iz člana 240/2-1-teška krađa, na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca.

Na osnovu rezultata izvedenih dokaza i na osnovu ocjene tih dokaza, povezano sa navodima optužbe i odbranama optuženih, sud je sa sigurnošću utvrdio da su optuženi A.S., LJ.DŽ., B.N., A.H. i Z.S. izvršili krivična djela u svemu i na način kako je to u činjeničnim radnjama izvršenja ovih krivičnih djela precizirano i pravno kvalifikovano u tački 1 i 2 izreke ove presude.

U odnosu na krivično djelo iz tačke 1 izreke presude, optuženi A.S., LJ.DŽ. i B.N. negiraju izvršenje krivičnih djela, pokušavajući, po ocjeni suda, da nesporne činjenice koje su utvrđene provedenim dokazima, ospore i predstave da su međusobne komunikacije bile povodom nekih drugih razloga, a ne usmjerene na radnje izvršenja predmetnih krivičnih djela. Nasuprot odbrani optuženih, za sud su u potpunosti jasne a time i dovoljne činjenice, sadržane u provedenim dokazima, transkriptima telefonskih razgovora između optuženih S.A., LJ.DŽ. i između optuženog LJ.DŽ. i B.N., da su izvršili predmetna krivična djela. Sadržina ovih razgovora je toliko jasna na šta se odnosila i da je u potpunosti u vezi sa postupkom koji je vođen pred Višim sudom u B.P. protiv optuženog I.M., te da su optuženi preduzimali radnje za njegovo što blaže kažnjavanje i ukidanje pritvora. Ovaj zaključak posebno potvrđuje i komunikacija između optuženog S.A. i B.N. od 22.09.2008godine, te telefonska komunikacija između optuženog B.N. i LJ.DŽ. od 12.11. i 15.11.2008godine, u kojoj se jasno govori o iznosu novca-poklona namijenjenom optuženom S.A. i u ulozi optuženog LJ.DŽ. u tom dogovoru, te time i u predmetnoj krivično-pravnoj stvari. Sadržinu ovih telefonskih komunikacija potvrđuju pismeni dokazi - sadržina krivičnog spisa Višeg suda u B.P. K.br.42/08 o radnjama postupajućeg predsjednika vijeća, optuženog S.A., koje su nezakonito usmjerene na pomoć optuženom I. u smislu što blažeg kažnjavanja, ukidanja pritvora, omogućavanja bjekstva nakon ukinutog pritvora po izricanju presude, a sve radi realizacije obećanog poklona.

Ovaj zaključak suda posebno potvrđuje telefonska komunikacija između optuženog S. i LJ.DŽ., te činjenica da je optuženi S. posebno zainteresovan kada će optuženi B.N. doći iz inostranstva, logično radi realizacije obećanog poklona – mita, pa je i u saznanju da mu je u B.P. doputovala supruga, što je u saznanju preko izvjesnog E., a što saopštava optuženom LJ.DŽ., iz čega se ne može izvesti ni jedan drugi logičan i istinit zaključak izuzev da je interesovanje optuženog S.A. bilo usmjereno na realizaciji obećanog poklona – mita. Optuženi S. je preduzeo sve radnje da omogući da I. M. napusti zemlju što potvrđuje njegovo postupanje nakon ukidanja pritvora ovom licu, odluke Apelacionog suda i potraživanja ovog lica radi stavljanja u pritvor. Optuženi S.A. i LJ.DŽ. ne spore međusobnu telefonsku komunikaciju objašnjavajući u odbrani da su te razgovore obavljali povodom drugih razloga, koja odbrana je nelogična, za sud neprihvatljiva, jer upravo cijeneći sadržinu tih razgovora do pojedinosti je jasno u kom pravcu i ostvarenju kojeg cilja su ti telefonski razgovori vođeni.

Iz telefonske komunikacije između optuženih B.N. i LJ.DŽ. takođe je u potpunosti jasna ponuda optuženog B.N., a u cilju što blažeg kažnjavanja i puštanja iz pritvora I.M., njegovog rođaka, zašto je bio zainteresovan, nudeći novac samo da kazna bude što manja i da se optuženi I. M. pusti iz pritvora.

Optuženi S.A. i L.J.DŽ. ne spore da su jednom prilikom sjedjeli zajedno sa optuženim B. u objektu „Stari grad“, i da su tom prilikom razgovarali o predmetu formiranom po krivici I.M., koji je bio zadužen u rad kod optuženog A.S. kao sudije - predsjednika vijeća Višeg suda u B.P.. Nakon tog susreta, a dana 22.09.2008godine u 18:56:01h optuženi S. i B. su ostvarili telefonsku komunikaciju, u kojem razgovoru optuženi S. saopštava da je greškom zakazao pretres na vjerski praznik, a dalje u razgovoru optuženi S., nakon što mu optuženi B. govori „ima li potrebe da dodem ili ćemo ovako nije problem ja i ti ćemo se dogovoriti i tako, ako je potrebno ja ju doći nije nikakav problem da se dogovorimo...“ na šta optuženi S. odgovara „aj ti kad imadneš vremena nazovi na onaj Dž. broj pa ćemo se čuti jer ovo...“ i dalje „sve se ovo“, što nesumnjivo upućuje na zaključak da su optuženi, svjesni zabranjenosti svog ponašanja, htjeli prikriti krajnji cilj zbog kojeg su se sureli i međusobno kontaktirali, te optuženi S.A. svjestan da se moguće njegovi telefonski razgovori slušaju. Krajnje neubjedljivo djeluje odbrana optuženog S. da mu „nije jasno kakav dogovor optuženi B.N. komentariše“ te da „ne zna zašto je govorio da se dogovore i da dolazi“, a imajući u vidu razgovore koje su potom uslijedili između optuženih B.N. i DŽ.LJ., jer iz tih razgovora, nesumnjiv je prethodni zaključak suda da su međusobne komunikacije optuženih bile usmjerene na izvršenje predmetnih krivičnih djela.

Naime, dana 24.10.2008godine u 19:34:36, u razgovoru koji se odvijao između optuženih DŽ.LJ. i B.N. optuženi L.J. određeno upućuje optuženog B. „da ovoj maknu punomoćje“ „da im ne treba tamo niko, znači niko“ „da će on nekoga odrediti po službenoj dužnosti“ „posle neka ide nek on završava“ „čim je on uzeo tako da uradi onda je znaš...“ „oni znači idu sami i ništa oni on će to posle koga, šta, kako, ništa nek se oni...“ „nek minuju što on kaže i zdravo“, iz čega proizilazi nesumnjiv zaključak da je optuženi S., preko optuženog L.J.DŽ. davao savjete i uputstva optuženom B.N.i familiji optuženog I., kako da postupaju u postupku, a u odnosu angažovanja branioca okrivljenom I. sve kako bi nesmetano realizovao nezakonite radnje usmjerene na pomoć ovom okrivljenom. I sadržina razgovora između optuženih DŽ.LJ. i B.N. od 25.10.2008 u 14:33:29 i 4.11.2008godine od 16:51:26, upućuju na prethodni zaključak suda. U navedenim razgovorima optuženi DŽ.LJ. takođe saopštava optuženom B. „da se moraju ponašati onako kako dobiju instrukcije“ i da „jednostavno oni kažu, kada ih pita de, šta je sa advokatom da kažu, mi računamo da nam advokat ne treba i završeno“ i „posle neka on radi šta radi njih ne interesuje“, te (razgovor od 4.11.2008) „reći ću ja njemu, biće sve to OK nije on odredio bez veze, razumiješ“ i „da se ne sjekira, jer to nije određeno bezveze“. Takođe, optuženi L.J.DŽ. u telefonskom razgovoru od 5.11.2008godine u 16:13:36 dalje objašnjava optuženom B.N. „ovo je li ko dolazio tamo, ako nije ili nešto, ništa oni tamo , sve je ovamo, on to kontroliše razumiješ“, te da „ova zove i kaže advokatu“ na što se nadovezuje optuženi B. i govori „ti po službenoj dužnosti radi i ništa više“, a i sadržina razgovora od 8.11.2008godine od 10:05:52 se takođe odnosni na upute optuženom B. kako da se odnose prema braniocu po službenoj dužnosti.

Uvidom u spise predmeta Višeg suda u B.P. K.br.42/08, utvrđeno je da je branilac u postupku okrivljenom I. M.u bila advokat Vera Mijanović, a da je na glavnom pretresu održanom dana 14.11.2008godine (pošto je odložen pretres zakazan za

28.10.2008godine), konstatovano prisustvo branioca po službenoj dužnosti okrivljenog I.M., advokata Draga Pantovića. I svjedok D.P. objašnjava da ga je optuženi S. jednom prilikom pozvao i pitao da li bi se prihvatio službene odbrane u predmetu okrivljenog I.M., što je prihvatio. Sve ovo potvrđuje da je optuženi S., ono o čemu su putem telefonske komunikacije razgovarali optuženi B. i DŽ.LJ. – da treba da otkažu punomoćje svom advokatu i da će „on“ anagažovati branioca po službenoj dužnosti, te radnje i preduzeo, te da je upravo preko optuženog DŽ.LJ. davao savjete i uputstva kako da porodica okrivljenog I. postupa, a sve radi realizacije krajnjeg cilja – nezakonite pomoći okrivljenom i realizacije obećanog poklona.

Telefonski razgovori koji su uslijedili između optuženih B. i DŽ.LJ., dalje potvrđuju prethodni zaključak suda. U ovim razgovorima, optuženi B. i DŽ.LJ. razgovoraju o visini kazne okrivljenom I. i o ukidanju pritvora, a koji razgovori određeno ukazuju da je optuženi DŽ.LJ. pomagao u stvaranju uslova u zahtijevanju poklona, odnosno primanju obećanja poklona u dogovoru između optuženih S. i B.U razgovoru od 12.11.2008godine u 18:29:51, optuženi DŽ.LJ. saopštava optuženom B. „da je pričao sa onim tipom malo bliže“ i „da on kaže da ispod tri i po ne može“. Dalje optuženi DŽ.LJ. optuženom B. govori „ja ga pitah šta dalje i to on kaže, tu to ovaj da je to oko sedam“, a nakon što je B. rekao „jok, bre, kakvi, šta šta ako se...normalno sedam jel?“ optuženi B. mu odgovora „ne, ne, nego ovo drugo“, što potvrđuje navode optužbe da je optuženi A.S., zahtijevao poklone u novcu od optuženog B.N., te da je sa optužnim LJ.DŽ razgovarao oko visine kazne, kako to nesporno objašnjava i optuženi LJ.DŽ. na glavnom pretresu od 24.05.2010godine navodeći da je taj razgovor obavio sa optuženim B.N. i prenio mu ono što mu je optuženi S. saopštio. Dalji razgovor optuženog B.,kada isti saopštava DŽ.LJ. „aj vidi nekako nek nagna to na tri, razumiješ“ i „aj probaj sutra da pričaš sa njim, znaš nije ovo drugo, to ćemo riješiti, to je najmanji problem znaš, nego ovo mi je bitno znaš“, te „jer ipak, tri ipo hiljade je puno znaš“, dodatno potvrđuje prethodni zaključak suda i u potpunosti je jasno da se razgovor vodio oko visine kazne tri i po godine, a da optuženi koji su razgovor vodili odnosno optuženi B.N., namjerno izgovara riječi "tri i po hiljade je puno znaš". Cijeneći ovaj razgovor u cjelini, jasno je da optuženi B. govori optuženom LJ.DŽ. da optuženi S. kaznu "nekako nagna na tri" a da je ono drugo najmanji problem, očigledno misleći na novac - mito.

Po ocjeni suda, isticanje optuženog DŽ.LJ. na glavnom pretresu, da ove razgovore sa B.N. nije dalje prenosio optuženom A.S., te njegovo negiranje da je pomagao stvaranju uslova za obećanje poklona, odnosno primanju obećanja poklona u smislu da je davalac mita sigurna osoba, a mito – pokloni izvjesni, upravo opovrgava to što se postupak suđenja okrivljenom I. M. odvijao u svemu kako je to optuženi DŽ.LJ. obavještavao optuženog B..

Naime, u razgovoru koji je uslijedio 12.11.2008godine u 18:39:27 optuženi B.N. pita optuženog DŽ. LJ. „a on će biti, u petak će ga pustiti on jel?“ a ovaj mu na to potvrdno odgovara „hoće, hoće“. Takođe, u razgovoru od 13.11.2008godine u 17:14:51 optuženi DŽ.LJ. govori optuženom B. „dobro, samo malo me davi znaš da mu ja to“ i „oću li se ja šta snalaziti ako on što zategne pa da ja to završavam“ na šta mu ovaj odgovara (uvjerava ga) „ne sjekiraj se, slobodno mu reci to je završeno, slobodno čim

ja...“ i „ ja dolazim brzo i ne sjekiraj se, slobodno mu reci to mu je kao da je uročio“. Ovaj telefonski razgovor do pojedinosti pokazuje ulogu optuženog DŽ.LJ. i njegove preduzete radnje u stvaranju uslova u izvršenju predmetnog krivičnog djela optuženog S.A., koja radnja je radnja izvršenja predmetnog krivičnog djela putem pomaganja, jer se on nudi da u ime optuženog B., pošto ga optuženi S., kako navodi "davi" zbog obećanog novca u ime optuženog B. to završi, govoreći " oću li se ja šta snalaziti ako on što zategne pa da ja to završavam". Takođe, ovaj razgovor i direktno potvrđuje preduzete radnje optuženog B.N. izvršenju predmetnog krivičnog djela davanje mita, jer isti u ovom razgovoru potvrđuje da je spreman da da obećani, već ponuđeni poklon - mito u novcu, kada govori " ne sjekiraj se, slobodno mu reci to je završeno, slobodno čim ja..." i „ ja dolazim brzo i ne sjekiraj se, slobodno mu reci to mu je kao da je uročio“ očigledno misleći na riječ "uročio".

Objašnjenje optuženog DŽ.LJ. sa glavnog pretresa da su se obećanja optuženog B.a odnosila na to da će ovaj obezbijediti da se sin optuženog S. zaposli u Nj., kako bi se zaposlio i dobio državljanstvo, imajući u vidu prethodno navedene dokaze i činjenice koje iz istih proizilaze, djeluje krajnje neubjedljivo. Ovo tim prije kada se ima u vidu sadržina razgovora između optuženih DŽ.LJ. i B.N.od 14.11.2008godine od 18:40:17 . U ovom razgovoru, optuženi DŽ.LJ. objašnjava da će objava presude okrivljenom I. biti u ponedjeljak, te da će „promijeniti neku proceduru uobičajenu zbog toga“. Činjenica da je presuda okrivljenom I. objavljena u kancelariji optuženog S.a, a ne u velikoj sudnici Višeg suda u B.P., kako se to i očekivalo, te svjedočki iskazi D.P. i D.D., u odnosu na te okolnosti, dalje potvrđuje zaključak suda da je optuženi DŽ.LJ. od strane optuženog S. obavještavan o pojedinostima suđenja, odnosno da je unaprijed znao za odluku i to dalje saopšavao optuženom B.N. U nastavku razgovora optuženi B. govori „popričaj sa njime, vidi neka to bude ispod trojke desetku će dobiti i zdravo, znači nek ide“, „neka to bude maksimum 2,5, maksimum“ i „desetka je tu, ja to garantujem znači ja stojim iza toga ti se ne sjekiraj za to , znači napravi to, ako budu ovi nezadovoljni neka idu dalje, razumiješ“ na šta mu ovaj (DŽ.LJ.) odgovora „vjeruješ li ja sam samo transmisija eto“ i da će to provjeriti. Ovaj razgovor potvrđuje nesumnjiv zaključak da je optuženi B.nudeći novac, odnosno 10.000€, zahtijevao što manju kaznu za okrivljenog I. – kaznu manju od 3 godine, što potvrđuje prethodni zaključak suda da je optuženi B.N.dosljedan u realizaciji obećanog poklona - povećavajući iznos novca na 10.000€ ukoliko kazna bude manja.Takođe, ovaj razgovor potvrđuje i ulogu optuženog DŽ.LJ.,a koja se sastoji u preduzetim radnjama putem pomaganja u izvršenju krivičnog djela primanja mita.

Nadalje, u telefonskom razgovoru, dana 15.11.2008godine, optuženi DŽ.LJ. govori optuženom B. „nema teorije“, „i ovo kaže imaću žestoke probleme tako da kaže nema to je ono što, za ne znam šta nema kaže jednostavno ja kaže da sam mogao da idem ispod ništa to nebi bilo sporno ni razumiješ“ ,a na pitanje optuženog B. „da,da, aha e jebem mu mater , a može li barem ispod 3,5?“odgovara „ništa“. U daljem razgovoru, optuženi DŽ.LJ. poručuje optuženom B. „da bi bilo dobro da odmah neđe ide, odmah, odmah, odmah“ na šta mu ovaj odgovara „važi,važi, napravićemo to“. Iz ovog razgovara, po ocjeni suda, nesporno proizilazi da je optuženi DŽ.LJ. obavljao razgovor sa optuženim S.A., a u odnosu na zatjeve optuženog B.N. iz prethodnog telefonskog razgovora , da

"kazna bude što manja", da mu je optuženi S. saopštio, kako je to optuženom B.N. i prenio " da kazna ne može biti manja".

Uvidom u spise predmeta Višeg suda u B.P. K.br.42/08, utvrđeno je da je dana 17.11.2008godine objavljena presuda okrivljenom I., izrečena kazna zatvora u trajanju od 3 godine i 6 mjeseci – zapisnik o vijećanju i glasanju sa datumom na koverti 14.11.2008godine, te da je istom ukinut pritvor, koje činjenice upravo ukazuju na istinit zaključak da su optuženi B. i DŽ.LJ. znali i prije objave presude, odnosno tajnog vijećanja i glasanja, sve naprijed navedene okolnosti -visinu izrečene kazne i da će pritvor okrivljenom I. biti ukinut, jer su u telefonskim komunikacijama, kako je to prethodno navedeno o visini kazne,i ukidanju pritvora razgovarali. Nesumnjivo, ta saznanja su mogli imati jedino na način da je sve to optuženi S.A. saopštio optuženom LJ.DŽ.a ovaj optuženom B.N..

Iz sadržine razgovora optuženih DŽ.LJ. i A. S. (od 2.12.2008godine u 10:59; od 5:12:2008godine u 16:46:24; od 10.12.2008godine u 14:22:15; 9.01.2009godine u 18:51:26;), proizilazi da se optuženi S. interesovao kada će doći „onaj tip“, jasno, misleći na optuženog B.N.. Po ocjeni suda, logično je, a što je i životno, da se optuženi S., postupajući kao sudija-predsjednik vijeća u krivičnom predmetu protiv okrivljenog I., a nakon završenog prvostepenog postupka i objavljene presude, interesovao kada dolazi optuženi B. , a koje interesovanje je po ocjeni ovog suda, imajući u vidu sadržinu prethodno navedenih razgovora optuženog B. sa optuženim DŽ.LJ., bilo isključivo usmjereno na to da ovaj od optuženog B. , što je logično, očekuje isplatu obećanog poklona – novca. Ovaj zaključak potvrđuje i razgovor koji je optuženi S. obavio sa izvjesnim E. dana 12.01.2009godine u 18:56:49, u kojem se interesuje da li je dolazio njegov gazda, na što mu ovaj odgovara da nije, da ne zna kada će doći, da bi trebao da dođe između 15-tog i 20-tog, te da je njegova gospođa došla. Odmah nakon tog razgovora, u 18:58:31 optuženi S. zove putem telefona optuženog DŽ.LJ., kojem saopštava da je supruga čovjeka o kojem razgovaraju došla i dalje pita optuženog DŽ.LJ. „je si li ovo poručio“, na što mu optuženi DŽ.LJ. odgovara „jesam, i jedno i drugo“. I sadržina telefonskih razgovora od 13.01.2009godine u 17:11:40,20.01.2009godine u 11:18:56, od 23.01.2009godine od 12:20:23, se odnosi na interesovanje optuženog S.A., i obavještenja o tome DŽ.LJ., kada dolazi optuženi B.. U ragovoru između optuženih B.N. i DŽ.LJ., optuženi DŽ.LJ., na odgovor optuženog B.da se nalazi u Cirihi, istog pita „kada ćeš doći ovamo ovaj mi život uze?“ na šta mu optuženi B. odgovara „možda za nedjelju ili dvije, ali u glavnom reci mu, nemoj da se sjekira slobodno“, iz čega se ne može izvesti ni jedan drugi logičan i istinit zaključak izuzev da je interesovanje optuženog S.A. o tome kada dolazi optuženi B. bilo usmjereno na realizaciji obećanog poklona – mita, te da je vršio pritisak na optuženog LJ.DŽ. da bi do realizacije poklona došlo, što je sve i dosadilo optuženom LJ.DŽ., a što proizilazi iz njegovih riječi u navedenom telefonskom razgovoru sa optuženim B.N. kada kaže "kada ćeš doći ovamo ovaj mi život uze" što se odnosi na optuženog S.A.

U prethodno navedenom razgovoru od 12.01.2009godine u 18:56:49 , optuženi S. govori optuženom DŽ.LJ. „nego za ovo da ga ne zateknu“, na što mu optuženi DŽ.LJ. odgovara „jesam, jesam ja sam rekao noćas ili ujutru a zora“, da bi optuženi S. rekao „a

pa da, vidi to pa da te obavijeste kad to da pustim“. Odmah nakon tog razgovora, istog dana, u 19:03:36, optuženi DŽ.LJ. poziva optuženog B. i govori mu „javi mi obavezno kada ode, al to mora noćas ili rano ujutru“, „al moraš mi isto onog momenta kada ode da mi javiš“ te na pitanje optuženog B. „da ga nema uopšte u zemlju?“ odgovara „ne ovde, ne ovde nek ide tamo u Bosnu ili neđe...“. Takođe, optuženi DŽ.LJ. je u 19:06:14, a odmah nakon telefonskog razgovora, poslao poruku optuženom B. „javi kad ode obave“ (obavezno)“ Sadržina ovih razgovora, odnosno SMS poruke, upravo potvrđuje navode optužbe da je optuženi S.A., u telefonskoj komunikaciji dana 12.01.2009. godine, saopštio optuženom LJ.DŽ. da se I. M., hitno, u toku noći izgubi van Crne Gore, što je optuženi LJ.DŽ. prenio optuženom B.N.u, koji se angažovao da I. M. tokom noći napusti Crnu Goru i o tome je obavijestio optuženog LJ.DŽ.. Ovo potvrđuje telefonski razgovor između optuženih B.a i DŽ.LJ. 12.01.2009godine u 23:57:14, u kojem razgovoru, optuženi B. obavještava optuženog DŽ. LJ. da „onaj čovjek više nije tu“. Optuženi DŽ.LJ. je dalje, a što je i logično, o tome obavijestio optuženog S., da bi ovaj, pošto ga je optuženi DŽ.LJ. obavijestio da je I. M. napustio Crnu Goru, dana 13.01.2009godine poslao dopis Upravi policije PJ B.P. sa naredbom za pritvaranje optuženog I.M., a po rješenju Apelacionog suda. Da je I. M. i napustio mjesto svog boravišta, potvrđuju i službene zabilježke UP PJ B.P. od 15.01.2009godine, 26.01.2009godine i 29.01.2009godine, u kojim zabilježkama se konstatuje da službenik policije Z.S1, koji je za to bio zadužen, nije pronašao I.M.. Takođe, Z.S1 je, saslušan kao svjedok, objasnio da je više puta nakon dopisa Višeg suda potraživao okrivljenog I.M., te da ga je njegov otac, konačno obavijestio da je isti napustio Crnu Goru, a što sve potvrđuje i sadržina razgovora ovog službenika policije sa optuženim S. od 16.01.2009godine.

Iz naprijed navedenih dokaza, i činjenica koje iz istih proizilaze, nesumnjiv je zaključak da su optuženi A.S., B.N. i DŽ.LJ., postupajući na način bliže opisan u tački 1 izreke presude, ostvarili sva bitna obilježja bića krivičnih djela stavljenih im na teret i to: optuženi A.S. je kao službeno lice - sudija Višeg suda u B.P., zahtijevao i primio obećanje poklona za sebe, da u okviru svog službenog ovlašćenja, postupajući kao predsjednik krivičnog vijeća u krivičnom predmetu K.br.42/08 u vođenju postupka protiv I.M., srodnika optuženog B.N., izvrši službene radnje koje ne bi smio izvršiti; optuženi LJ.DŽ. je sa umišljajem pomogao, stvaranjem uslova u zahtijevanju poklona, odnosno primanju obećanja poklona, optuženom S. A.u u smislu da je davalac mita (B.N.) sigurna osoba, a mito - pokloni izvjesni, dovodeći u kontakt optužene S.A. i B.N., prenoseći njihove ponude, zahtjeve, predloge, savjete-upustva, u odnosu na postupak koji se vodio protiv okrivljenog I.M.; optuženi B.N. optuženom A.S. kao službenom licu ponudio - obećao poklon u novcu, da ovaj u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši službenu radnju koju ne bi smio izvršiti, a sve radi pomoći svom rođaku I. M. u postupku koji je kao predsjednik vijeća-sudija vodio optuženi A.S., kako je sud prethodno objasnio u analizi provedenih dokaza. Preduzimajući prethodno opisane radnje optuženi su izvršili krivična djela, i to: optuženi S.A. primanje mita iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, optuženi LJ.DŽ., primanje mita, putem pomaganja iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. u vezi člana 25. Krivičnog zakonika, a optuženi B.N., davanje mita iz člana 424. stav 1. Krivičnog zakonika, za koja ih je sud oglasio krivim i krivično pravno odgovornim kao u izreci presude.

Odgovornost optuženih A. S., B.N. i DŽ.LJ., utvrđena je na osnovu međusobne veze naprijed navedenih dokaza, koje je sud prihvatio, koji dokazi nijesu dovedeni u sumnju navodima odbrane, jer ti dokazi predstavljaju takav niz činjenica u međusobno potpunom skladu, čvrsto i logički povezanih, koje sa punom sigurnošću upućuju u svom skupu na jedino istinit zaključak suda da su optuženi izvršili krivična djela koja im se stavljaju na teret, pri čemu se isključuje svaka druga verzija i mogućnost u odnosu na utvrđenje suda.

Sa ovih razloga ne stoje navodi odbrane da nije dokazano da su optuženi S.A., LJ.DŽ. i B.N. izvršili krivična djela kako je to činjenično opisano i pravno kvalifikovano u tački 1 izreke ove presude. Po ocjeni suda, odbrana bez valjanih dokaza i argumenata negira činjenice koje upravo potvrđuju preduzete radnje ovih optuženih, a koje radnje jesu radnje preduzete u ostvarenju bitnih elemenata bića predmetnih krivičnih djela. Posebno ne stoje navodi odbrane da su mjere tajnog nadzora nezakonito provedene prema optuženima, te da se u postupku kao dokaz nijesu mogli korisiti telefonski razgovori koje je obavio optuženi B.N., jer nije bio obuhvaćen naredbom o preduzimanju mjera tajnog nadzora, jer je u odnosu na predlog odbrane da se iz spisa predmeta izuzmu materijali prikupljeni mjerama tajnog nadzora sud pravosnažno odlučio i predlog odbrane u tom pravcu odbio kao neosnovane.

Sud nije prihvatio pravnu kvalifikaciju optužbe za krivična djela iz tačke 1 izreke ove presude da su optuženi S.A., LJ.DŽ. i B.N. izvršili predmetna krivična djela u produženom trajanju. Po ocjeni suda, za ovu pravnu kvalifikaciju optužbe nijesu ispunjeni uslovi iz čl.49 KZ CG, jer optuženi preduzetim radnjama nijesu izvršili više istih ili istovrsnih krivičnih djela već upravo po jedno krivično djelo kako je to sud pravno kvalifikovao njihove radnje u tački 1 izreke ove presude. Krivični postupak koji se vodio protiv optuženog I.M. u predmetu K.br.42/08, u kojem je kao predsjednik vijeća postupao optuženi S.A. je jedan i jedinstven krivični postupak. Optužba iz međusobnih komunikacija optuženih povodom postupka u navedenom predmetu izvlači zaključak da je optuženi S.A. u više navrata u navedenom vremenskom periodu zahtijevao različite iznose poklona, optuženi LJ.DŽ. pomagao optuženom S.A. u realizaciji tih poklona, a optuženi B.N. obećavao različite iznose poklona zavisno od ispunjenja njegovih zahtjeva u vezi kazne i ukidanja pritvora optuženom I., što po ocjeni suda nijesu okolnosti po osnovu kojih se postupanje optuženih u izvršenju pojedinačnih krivičnih djela primanja i davanja mita može pravno kvalifikovati i kao produženo krivično djelo. Sud je utvrdio, kako je to prethodno objašnjeno, da su, i to: optuženi A.S. zahtijevao i primao obećanje poklona u novcu, optuženi LJ.DŽ. pomogao stvaranjem uslova u zahtijevanju poklona, odnosno primanju obećanja poklona optuženom S.A. u realizaciji istog, dok je optuženi B.N. ponudio i obećao poklone optuženom S., a sve radi što povoljnijeg ishoda postupka u navedenom predmetu za optuženog I.M.. Dakle, po ocjeni suda, optuženi su preduzimali radnje koje se jedino mogu pravno kvalifikovati kao jedne radnje u izvršenju predmetnih krivičnih djela i u vezi jednog predmeta - postupka. Nije od uticaja na pravnu kvalifikaciju, a u odnosu na pravnu kvalifikaciju suda iz tačke 1 izreke ove presude, to što su optuženi u komunikacijama, a u vezi navedenog postupka, pominjali različite iznose novca, a u vezi sa postupanjem optuženog S.A. u odnosu na visinu kazne i ukidanje pritvora. To su bili dogovori u tom pravcu da bi na kraju tih dogovora optuženi

B.N. ponudio "desetku" deset hiljada eura za povoljniji ishod u postupku njegovog rođaka I.M.. Cijeneći provedene dokaze, ne može se izvesti zaključak, kako to čini optužba, da je jedan iznos od 3.500€ ponuđen za ukidanje pritvora, a zatim iznos od 7.000€ odnosno 10.000€ za što blažu kaznu, već da je u pitanju obećanje poklona u novcu, koji iznos se povećavao kroz ponude optuženog B.N. za što blažu kaznu i za ukidanje pritvora okrivljenom I.M.. Sa ovih razloga sud nije privratio pravnu kvalifikaciju optužbe u odnosu na radnje iz tačke 1 izreke ove presude, jer optuženi tim radnjama nijesu izvršili više istih ili istovrsnih krivičnih djela, već samo po jedno krivično djelo, kako je to sud i pravno kvalifikovao njihove preduzete radnje.

Sud je činjenični opis radnje izvršenja krivičnih djela iz tačke 1 izreke ove presude upodobio sa utvrđenim činjeničnim stanjem na glavnom pretresu, pri čemu po ocjeni suda nije povrijeđen identitet optužbe i presude. Sud je iz činjeničnog opisa izostavio navode optužbe koji upućuju na pravnu kvalifikaciju krivičnih djela iz tačke 1 izreke presude da su izvršene u produženom trajanju, jer tu pravnu kvalifikaciju optužbe, sa razloga prethodno navedenih, sud nije prihvatio. Takođe je sud iz činjeničnog opisa optužbe u odnosu na ova krivična djela izostavio navode koji su komentar radnje izvršenja krivičnih djela, jer se nakon provedenih dokaza i u presudi dokazi cijene, pa je u optužbi dovoljno navesti koju radnju je koji od optužbenih preduzeo, a koja radnja je radnja izvršenja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, pri čemu je obrazloženje - komentarisanje preduzetih radnji nepotrebno jer suviše opterećuje činjenični opis radnje izvršenja krivičnih djela.

Preduzimajući prethodno opisane radnje u izvršenju predmetnih krivičnih djela iz tačke 1 izreke presude, optuženi A.S., B.N. i DŽ.LJ., su postupali sa direktnim umišljajem kao oblikom vinosti. Optuženi su bili svjesni svog djela, htjeli njegovo izvršenje, jer to proizilazi iz njihovih objektivno preduzetih radnji u izvršenju predmetnih krivičnih djela, u kojim radnjama su sadržana sva bitna obilježja bića predmetnih krivičnih djela.

Cijeneći provedene dokaze, za sud nije ostala sumnja i da je optuženi A.S. izvršio krivično djelo primanje mita iz člana 423 stav 3 u vezi stava 1 Krivičnog zakonika, a optuženi S.Z. i A.H., krivično djelo primanje mita putem pomaganja iz člana 423 stav 3 u vezi stava 1 u vezi člana 25 Krivičnog zakonika u svemu i na način kako je to činjenično predstavljeno u tački 2 izreke ove presude.

Dokazi i utvrđene činjenice koje iz tih dokaza proizilaze, a koje nesumnjivo potvrđuju stav suda da su optuženi A.S., S.Z. i A.H., izvršili ova krivična djela su svjedočki iskazi H.M.a, M.M., Refike M., E.H., M.F. i K.M..

Svjedok H.M. je određeno i za sud na krajnje uvjerljiv način predstavio sve okolnosti pod kojima je dao novac optuženima H.A. i Z.S., kako bi uticao na što povoljniji ishod krivičnog postupka koji je pred vijećem sudije-optuženog S.A. vođen protiv njegovog sina M.E.. Ovaj svjedok za sud na jasan, istinit i detaljan način objašnjava na koji način je stupio u kontakt sa optuženima H.A. i Z.S., kada se, gdje, i u prisustvu kojih lica sa istima sastajao, kada je, i u prisustvu kojih lica istima davao novac,

kada se i u prisustvu kojih lica susretao sa optuženim S., kao i o čemu je sa ovim optuženima prilikom ovih susreta razgovarao. Ove bitne i odlučne činjenice, koje je saopštio sudu svjedok H. M., a u odnosu na radnje kojima su prisustvovali, potvrđuju gore navedeni svjedoci. Iskazi ovih svjedoka se u svemu podudaraju sa bitnim i odlučnim činjenicama izvršenja predmetnih krivičnih djela, i, po ocjeni suda, iako su na glavnom pretresu sa određenom rezervom predstavljali svoje učešće u predmetnom događaju, ovi svjedoci su potvrdili da se H.M. sastajao sa optuženim H.A. i S.Z. Z.S., upravo na mjestima koje navodi svjedok H.M., da je ovim optuženim H.M. dao novac, dok svjedok M.M. potvrđuje i da se svjedok H.M. sastajao i sa optuženim S. i da je tom prilikom razgovarao o postupku koji se vodio protiv E.M. – sina H.M.

Naime, svjedok H.M. objašnjava da mu je, pošto se jedne prilike vratio iz Podgorice, gdje se nalazio da bi obavio ljekarske preglede, njegova snaha R.M. saopštila da su ga tražili neki ljudi koji su se dovezli crvenim vozilom (optuženi Z.S. u prethodnom postupku navodi da posjeduje crveno vozilo marke "M"), da su mu ostavili broj telefona (optuženi H.A. ne spori u odbrani da je taj broj njegov) i da su mu saopštili "da im se javi ako hoće da vadi dijete iz zatvora", a što potvrđuje u svom iskazu R.M., snaha svjedoka H.M.. Sasvim je logično da je H.M., kako to tvrdi u svjedočkom iskazu, stupio u kontakt sa optuženima Z.S. i H.A., oslanjajući se na poznanstvo sa E.H., koji mu je obećao da će naći ljude koji mu mogu pomoći u postupku koji se vodio protiv njegovog sina, a koji svjedok je kako sam navodi prijatelj sa optuženim Z.S. Sasvim je logično i to, po ocjeni suda, da su optuženi Z.S. i H.A., znajući za porodičnu situaciju H.M., koju im je upravo predočio svjedok E.H., tražili H.M. sa namjerom da od njega zahtijevaju novac kako bi mu "pomogli" u postupku koji se vodio protiv njegovog sina pred Višim sudom u B.P.. Ovo potvrđuje i to što u B.P., na razgovor sa H.A. i Z.S., pored svjedoka M.M., zajedno sa H.M., odlazi i svjedok H.E. koji je bio dobro upoznat gdje se nalazi kafana "S." u koju su odlazili, čiji je vlasnik optuženi Z.S., a isti svjedok je bio prisutan i prilikom drugih susreta H.M. sa ovim optuženima.

Svjedok H.M. dalje saopštava da su mu optuženi H.A. i Z.S. prilikom prvog susreta davali obećanja da će preko advokata iz Podgorice pomoći u postupku koji se vodio protiv njegovog sina, a da će mu nakon dva-tri dana saopštiti koliko novca treba da im da. Nakon dva-tri dana, u društvu sa M.M. i E.H., ponovo odlazi u kafanu "S.", gdje istima daje 3.500€, koliko su ovi tražili, a što upravo potvrđuju svjedoci M.M. i E.H., koji su i vidjeli predaju novca. Kasnije, a 10-15 dana prije suđenja, tvrdi da ga je na telefon pozvao optuženi A.H. – B., koji mu je saopštio da će optuženi Z.S. doći u Rožaje i da istom treba da preda još 15.000€. Susretu sa optuženim Z.S. u kafani "Duga" prisustvuju svjedoci E.H. i M.M., i ovi svjedoci potvrđuju bitnu činjenicu da je H.M. novac predao optuženom Z.S.. Takođe, svjedok F.M. potvrđuje navode H.M. da je kod sebe imao 2.000€, a da je ostatak novca (13.000€) pozajmio od F.M. i njegove porodice, koji novac je svjedoku H.M. M.u, po riječima svjedoka F.M., a kako mu je to rekao H.M., bio potreban da bi angažovao što bolje advokate u Podgorici.

Nadalje, svjedok H.M. objašnjava da mu je, nakon što je objavljena presuda u postupku koji se vodio protiv njegovog sina, advokat – svjedok V.M. rekao da mu je optuženi A.S. poručio da mu se javi. U susretu koji se desio u parku pored Višeg suda u

B.P., nakon njegovih riječi da je “dao 18.500€ da bi mu sin dobio manju kaznu”, optuženi S. mu je rekao “meni je dato 10.000€, koliko para toliko muzike”, te da je od tih 10.000€ častio nekoga 200€. Sa optuženim S. se nakon toga gledao više puta, i to u selu “P.” gdje živi tazbina optuženog S., kao i u kafani “Evropa” u B.P., a jednom prilikom je i “slao” M.M. i R.D. da se vide sa optuženim S. kako bi mu ovaj vratio novac. Prilikom odlaska u selo P. u B.P., gdje je sa optuženim S. sjedio ispred jedne kuće u kojoj se nalazi prodavnica, sa njim u društvu je bio svjedok M.M., koji to u svom iskazu potvrđuje i objašnjava da su se u selu P. susreli sa jednim čovjekom koji mu se predstavio kao A., a tom prilikom su sjedjeli ispred jedne prodavnice. Dalje, svjedok M. objašnjava da je taj čovjek, kojeg će kasnije vidjeti i u jednoj kafani u B.P., rekao H.M. M. u dok su sjedjeli ispred prodavnice u selu “P.” da će mu, vezano za njegovog sina E.M., “završiti to u Apelacionom sudu”. Takođe, svjedok M.M. objašnjava i to da mu je jednom dok su sjedjeli u kafani “Ušće” u B.P. H. dao telefon i rekao mu da pozove jedan broj, a kako je bio uključen “spikerfon” čuo je da se radi o optuženom A.S.. . Neposredno prije tog telefonskog razgovora, H.M. je razgovarao sa A.H., koji je tu bio prisutan, a koji mu je u razgovoru potvrdio da mu je H.M. u kafani “S.” dao 3.500€, te da mu je nakon toga optuženi Z.S. donio još 15.000€, koje je ovom prethodno dao H.M.. U telefonskom razgovoru koji je uslijedio, čuo je da je H. rekao sagovorniku “A., evo me sa B.”, nakon čega je dao telefon B. (A. H.A.). Dalje je čuo da je A. rekao B. “ti si meni dao 10.000€ a 200€ sam ti vratio” na čemu se završio taj razgovor, da bi B. potom rekao H.M. da je kod njega 2.500€ a da ostatak traži od optuženog Z.S..

Svjedok H. M. navodi i to da se sa optuženim Z.S. gledao i u kafani “Rudeš” kod Berana, gdje su osim njega, M.M. i E.H., bili prisutni njegov brat od ujaka R.D. i još neki ljudi. Svjedok M.M., u odnosu na taj susret objašnjava da je H.M. M., kada je počeo razgovor o parama koje je dao, optuženi Z.S. rekao “tebi je posao završen, mogu samo da ti dam 500€ zato što si u takvoj krizi”. U odnosu na isti susret, svjedok E.H. u prethodnom postupku objašnjava da je H.M. u toku razgovora rekao optuženom Z.S. “nemoj da se praviš lud, prevario si me zbog suda, uzeo si mi 18.500€ da mi oslobodiš sina iz zatvora”, a kada je optuženi Z.S. pošao iz kafane istom je rekao i “zapamtićeš me ti i A.”.

Naprijed navedeno, svjedok H.M. je ispričao svjedoku M.K., koji je kao advokat branio njegovog sina E.M., i od njega je zahtijevao da mu napiše krivičnu prijavu, što je ovaj i učinio. Svjedok M.K. je takođe u svjedočkom iskazu potvrdio da je krivičnu prijavu protiv optuženih S., Z.S.a i H.A., napisao u svemu kako mu je to svjedok H. M. ispričao, te da je isti od njega, i pored njegovog nagovaranja da to ne čini, insistirao da se napiše krivična prijava i tom prilikom mu rekao da su ga prevarili i opljačkali.

Dovodeći u vezu iskaz svjedoka H.M., sa iskazima naprijed navedenih svjedoka, sud je izveo nesumnjiv zaključak da je ovaj svjedok u svom svjedočkom iskazu saopštio istinu. Ono što je svjedok ispričao svjedoku M.K., od kojeg je zahtijevao da mu napiše krivičnu prijavu, isto je ispričao i sudu. Da je iskaz ovog svjedoka istinit, potvrđuju iskazi svjedoka M.M., E.H., F.M., M.K. i R.M.. Svjedok H.M. je, po ocjeni suda, u svom iskazu, ispričao toliko detalja i činjenica koje su mu mogle biti poznate jedino kao licu koje je u tim radnjama i učestvovalo, i sve te činjenice ubijedile su sud u istinitost onoga

što je saopštio svjedok H.M.. Prethodno navedeni razlozi, kojima se sud rukovodio prihvatajući kao istinit iskaz ovog svjedoka, a nasuprot navodima odbrane, ni sa čim nijesu dovodeni u sumnju.

Optuženi S. nije sporio u odbrani da se gledao sa svjedokom H.M., prvi put na pauzi kada ga je H.M. zvao na telefon da se vide, drugi put u piceriji "Stari sat", takođe na poziv H.M., i zadnji put dan prije nego što je uhapšen u restoranu "Evropa", s tim što je tada mislio da ga zove drugi H., a ne H.M.. Takođe nije sporio ni da se kuća njegove tazbine nalazi u selu "P.", te da se u blizini kuće njegovog tasta nalazi jedna prodavnica na udaljenosti 100m, s tim što tvrdi da se na tom mjestu sa H.M. nikada nije sastajao. Međutim, po ocjeni suda, nelogično je, ni životno niti profesionalno da optuženi S., postupajući kao sudija-predsjednik vijeća u krivičnom predmetu protiv okrivljenog M.E., sina svjedoka H.M. a nakon završenog prvostepenog postupka i objavljene presude, prihvata da se sastaje sa svjedokom M.H., i to više puta, a sve na poziv M.H., koji, što je logično, traži od njega da mu vrati novac. Odbrana optuženog S., da nije znao da ga poziva H.M. zadnjom prilikom je krajnje neuvjerljiva, jer je to sigurno, a obzirom da ga je ovaj pozivao prethodno više puta, morao znati. Takođe je neuvjerljiva odbrana optuženog S. da se nije susreo sa svjedokom H.M. u selu "P.", gdje se nalazi kuća njegove tazbine, jer logično, H.M. i svjedok M.M. nijesu prethodno znali da se u blizini kuće tazbine optuženog S. nalazi prodavnica ispred koje su sjedjeli i razgovarali, već su su te činjenice zapazili prilikom tog susreta. Pri tome, S. je H.M. M.u kada ga je ovaj pozvao i saopštio gdje se nalazi u mjestu "P/", pa je ovaj tamo i pošao sa M.M.. Po ocjeni ovog suda, nije optuženi S. imao ni jednog drugog razloga da prihvata razgovore sa svjedokom H.M., izuzev da daje objašnjenja i obećanja u vezi sa postupkom u kojem je postupao kao sudija-predsjednik vijeća, a u odnosu na postupak koji se vodio protiv sina H. M.a– E.M.. Činjenica da je u presudi E.M.u K.br.5/08 od 17.03.2008godine, optuženi S., krivično djelo koje je bilo predmet optužbe – neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl.300 st.1 kvalifikovao kao sticaj krivičnih djela, a što je utvrđeno uvidom u spise navedenog predmeta, upravo ide u prilog zaključku suda da je optuženi S. to namjerno uradio kako bi se predmet vratio na ponovni postupak, kako je to po navodima svjedoka H. M.ovom i kazao da će vidjeti u Apelacionom sudu da mu pomogne. Obzirom da je Apelacioni sud samo preinačio prvostepenu presudu u pogledu pravne kvalifikacije, a potvrdio kaznu zatvora izrečenu E.M., sasvim je i logično to što je do tog trenutka H.M. prihvatao obećanja, a da je od tada od optuženog S., kao i od optuženih Z.S. i H.A., samo zahtijevao da mu vrate novac.

Takođe, nasuprot iskazima svjedoka H. M.a, E.H., M.M. i R.M., optuženi H.A. i Z.S. negiraju da su stupili u kontakt sa svjedokom H.M., i da su od njega uzeli novac da bi mu navodno pomogli u postupku koji se vodio protiv njegovog sina E.M. u Višem sudu u B.P.. Međutim, odbrana optuženih Z.S. i H.A. je pri prethodno navedenim razlozima ne samo nelogična, odnosno sračunata na izbjegavanje krivično pravne odgovornosti, već i naivna. Ovi optuženi su u odbrani nevjesto predstavili da svjedoka H.M. ili ne poznaju, ili da su se sa istim gledali slučajno . Za sud nijesu naveli ni jedan valjan razlog koji bi potvrdio njihove navode, niti objašnjenje zašto bi baš njih svjedok H.M. optužio za tako teško krivično djelo, koji svjedok je u svom svjedočkom iskazu saopštio toliko detalja, koji daju istinitost njegovom iskazu i u kojem je saopštio sve šta

se i kako dogodilo. Svjedok H.M. je do detalja opisao o čemu je pričao sa ovim optuženima, gdje se sastajao, na koji način i putem kojeg broja telefona komunicirao, ne ostavljajući sumnju u istinitost svog iskaza.

Iskaz svjedoka H.E. dat na glavnom pretresu u kojem navodi da je shvatio da je H.M. dao novac Z.S. u kafani "Duga" u Rožajama, navodno za neki građevinski materijal, pri činjenici da se izjasnio da je u svemu tačno ono što je kazao pred istražnim sudijom, jer se tada toga bolje sjećao, sud nije prihvatio i cijenio ga je kao pokušaj ovog svjedoka da pomogne optuženima, zašto po ocjeni suda i ima razloga jer je upravo on doveo u vezu H.M. sa optuženim Z.S. i H.A., kako je to naprijed objašnjeno, a kako to u svom iskazu navodi H.M.. U ovom dijelu bitno je napomenuti da optuženi A.S. ne spori da lično poznaje optuženog H.A., a što ne spori ni optuženi H.A. jer su međusobno, kako navode imali komunikacije u vezi pozajmnice, novca i kredita, te da se optuženi H.A. i Z.S. poznaju iz djetinjstva, kako su se ovi i izjasnili, čime se opovrgavaju navodi odbrane da se optuženi S. i Z.S. ne poznaju, jer je u potpunosti jasno da je novac - dio novca, koji je H. M. dao optuženima H.A. i Z.S., predao optuženi H.A., što i potvrđuje i prethodno navedeni telefonski razgovor, koji je preko "spikerfona" telefona slušao M.M., kao i iskaz svjedoka H.M.. Za sud je nejasan stav odbrane optuženih, kada odbrana ne spori kontakte H.M. sa optuženim H.A. i Z.S. tvrdeći da su ti kontakti bili u vezi "građevinskog materijala". Po ocjeni suda, odbrana pri nespornim činjenicama da je H.M. dao novac optuženim H.A. i Z.S., u iznosima kako je to prethodno navedeno, nevješto i naivno pokušava da predstavi da im je taj novac dao za navodno neki građevinski materijal.

Sud nije prihvatio ni iskaz svjedoka V.M., da nije optuženi S. po njemu poručio da mu se javi H.M., kako je to ovaj izjavio. Ovo pri činjenici da ovaj svjedok potvrđuje da je odlazio u kuću H.M., i da se sa njim susretao, baš u periodu koji navodi u svom iskazu H.M.. Nelogično je da H. M. navodi sadržinu poruke optuženog S.a koju mu je prenio svjedok V.M., a da se to nije i dogodilo jer da li je te poruke bilo ili ne nije od posebnog uticaja na konačni zaključak o radnjama koje su optuženi preduzeli, a koje je saopštio H.M.. Svjedok V.M. navodi da je H.M. izjavio da mu je on prenio poruku optuženog S. po nagovoru Kuč Munevera, jer je navodno čuo kada je telefonom razgovarao sa H.M. da mu neko "suflira" i da je ubijedjen da je to Kuč Munever, što se jedino može tumačiti kao lični odnos između svjedoka V.M. i Kuč Munevera, koji proizilazi i iz navoda iskaza svjedoka V.M.a kada kaže "da ga je Munever Kuč namjerno smjestio u ovu priču a sebe izostavio".

Nesporno je sud utvrdio da je svjedok H.M. dao optuženim, i to: prvo optuženom H.A. iznos od 3.500€ a zatim optuženom Z.S. iznos od 15.000€, kako to jasno proizilazi iz iskaza ovog svjedoka, te svjedoka koji su prisustvovali kada je vršena primopredaja novca, kako je to prethodno navedeno. Nesporno je, po ocjeni suda, utvrđeno i to da je H.M. taj novac dao navedenim optuženim kako bi mu pomogli u vezi krivičnog postupka koji se vodio pred Višim sudom u B.P. protiv njegovog sina M.E.. Nesporno je, po ocjeni suda, i to da su optuženi Z.S. i H.A. od tog novca predali optuženom S.A. 10.000€, kako to u svom iskazu navodi svjedok H.M., kada mu je optuženi A.S. u razgovoru kazao "meni je dato 10.000€, koliko para toliko muzike", a i svjedok M.M. koji je slušao razgovor između H.M. i optuženog H.A., te razgovor između optuženih H.A. i S.A., u

kafani "Ušće" u B.P., a koji potvrđuje da je čuo u tom razgovoru da je H. kazao optuženom H.A., a ovaj to potvrdio, da mu je H. u kafani "S." dao 3.500€ i da je optuženom Z.S.u dao još 15.000€, te da je čuo preko "spikerfona" telefona, u razgovoru između optuženih S., kojeg je prethodno na zahtjev H.M.a pozvao, i optuženog H.A. da je optuženi S. rekao "ti si meni dao 10.000€ a 200€ sam ti vratio". Sadržina ovog razgovora potvrđuje i iskaz svjedoka H. M.a da mu je optuženi S., prilikom prvog razgovora kazao, kada mu je H. saopštio da je dao 18.500€ za što manju kaznu svom sinu, odgovorio "da su njemu dali 10.000€" a da je od tih 10.000€ častio nekoga 200€.

Stoji činjenica da je svjedok H.M. u svojim iskazima u prethodnom postupku na glavnom pretresu različito predstavio redosled susreta i razgovora sa optuženim S., pri čemu je na indetičan način saopštio povod i sadržinu razgovora. Međutim, imajući u vidu protek vremena od tih razgovora do davanja svjedočkih iskaza, posebno činjenicu da je ovaj svjedok, kada je shvatio da je postupak protiv njegovog sina pravosnažno okončan, tražio od optuženih da mu novac vrate, logično je da mu je to bio prioritet a ne pamćenje kada se i gdje sa kim sastajao.

Imajući u vidu naprijed navedeno, a cijeneći sve provedene dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi, za sud nije ostala sumnja da su optuženi S.A., H.A. i Z.S., izvršili krivična djela, u svemu kako je to činjenično opisano i pravno kvalifikovano u tački 2 izreke ove presude. Naime: optuženi S.A. je u svojstvu službenog lica, sudije Višeg suda u B.P., a uz pomoć optuženih H.A. i Z.S., zahtijevao i primio poklon u novcu, koji novac je svjedok H.M. predao optuženim Z.S.u i H.A., a oni optuženom S., da u okviru svog službenog ovlašćenja, postupajući kao sudija, predsjednik krivičnog vijeća, u krivičnom predmetu K.br.5/08, u vođenju krivičnog postupka protiv M.E. sina svjedoka M.H., izvrši službenu radnju koju nebi smio izvršiti, a naime, da kao sudija - predsjednik krivičnog vijeća, sastavljen od još dvojice sudija porotnika, izrekne blažu zatvorsku kaznu i ukine pritvor i omogući ukidanje svoje presude pred drugostepenim sudom, a radi suđenja i blažeg kažnjavanja u ponovnom postupku; optuženi H.A. i Z.S. su sa umišljajem pomogli optuženom S.A.u, stvaranjem uslova za primanje mita, tako što su stupili u kontakt sa svjedokom M.H., dogovorili susret a u susretima zahtijevali novac, prvo u iznosu od 3.500€,a potom iznos od 15.000€ koji novac im je svjedok H.M. i predao, radi pomoći njegovom sinu "da ga izvade iz zatvora", te da o svemu tome angažovani branilac Kuč Munever ne treba ništa da zna, saopštavajući H.M. M.u da je pretres zakazan za dan 14.03.2008godine. Nesporno je ,po ocjeni, suda utvrđeno da je H. M.a dao optuženima H.A. i Z.S.u ukupan iznos od 18.500€ te da iz provedenih dokaza proizilazi da su od tog iznosa optuženom S.A.u dali 10.000€, pa je bitno istaći da su optuženi Z.S. i H.A., po ocjeni suda, postupili na način kako je to prethodno objašnjeno, logično, radi svoje lične koristi.

Dakle, po ocjeni suda, nesporno je utvrđeno da su prethodno opisanim radnjama optuženi S.A., Z.S. i H.A. ostvarili sve bitne elemente bića krivičnih djela za koja ih je sud oglasio krivim i krivično-pravno odgovornim.

Sud nije prihvatio pravnu kvalifikaciju optužbe za krivična djela iz tačke 2 izreke ove presude da su optuženi S.A.,H.A. i Z.S. izvršili predmetna krivična djela u

produženom trajanju, sa istih razloga koji su navedeni u obrazloženju a u odnosu na krivična djela iz tačke 1 izreke ove presude. Činjenica što je svjedok H.M. u dva navrata predao novac optuženim H.A. i Z.S., nasuprot stavu optužbe, ne daje pravnu kvalifikaciju produženog krivičnog djela, jer je očito da je H.M. novac dao u vezi jednog predmeta - postupka, pa je za pravnu kvalifikaciju bez uticaja da li je to učinio u jednom ili više navrata.

Sud je činjenični opis radnje izvršenja krivičnih djela iz tačke 2 izreke ove presude upodobio sa utvrđenim činjeničnim stanjem na glavnom pretresu, pri čemu po ocjeni suda nije povrijeđen indetitet optužbe i presude. Sud je iz činjeničnog opisa izostavio navode optužbe koji upućuju na pravnu kvalifikaciju krivičnih djela iz tačke 2 izreke presude da su izvršene u produženom trajanju, jer tu pravnu kvalifikaciju optužbe, sa razloga prethodno navedenih, sud nije prihvatio. Takođe je sud iz činjeničnog opisa optužbe u odnosu na ova krivična djela izostavio navode koji su komentar radnje izvršenja krivičnih djela, jer se nakon provedenih dokaza i u presudi dokazi cijene, pa je u optužbi dovoljno navesti koju radnju je koji od optužbenih preduzeo, a koja radnja je radnja izvršenja krivičnog djela koja mu se stavlja na teret, pri čemu je obrazloženje - komentarisanje preduzetih radnji nepotrebno jer suviše opterećuje činjenični opis radnje izvršenja krivičnih djela.

Preduzimajući prethodno opisane radnje u izvršenju predmetnih krivičnih djela iz tačke 2 izreke presude, optuženi A.S., H.A. i Z.S., su postupali sa direktnim umišljajem kao oblikom vinosti. Optuženi su bili svjesni svog djela, htjeli njegovo izvršenje, jer to proizilazi iz njihovih objektivno preduzetih radnji u izvršenju predmetnih krivičnih djela, u kojim radnjama su sadržana sva bitna obilježja bića predmetnih krivičnih djela.

Sud nije prihvatio predloge odbrane za provođenje dokaza: saslušanjem u svojstvu svjedoka K.I. iz B.P., A.S., iz mjesta V., Opština R., da se izvrši suočenje između svjedoka M.V. i K.M. i između svjedoka M. V. i M.H., da se vrši čitanje popisa omota spisa Kis.br.4/09 i MTN 16/08, saslušanjem u svojstvu svjedoka I.M., te predlog da se izvrši grafološko vještačenje rukopisa optuženog L.J.DŽ., a u odnosu na zabilješku na spisima predmeta koji su od njega oduzeti. Ovo sa razloga što je provedenim dokazima je u dovoljnoj mjeri raspravljeno činjenično stanje, pa bi provođenje prethodno navedenih dokaza, predloženih od strane odbrane vodilo odugovlačenju postupka. Imajući u vidu činjenice koje je sud utvrdio provedenim dokazima, kako je to prethodno obrazloženo, predlozi odbrane da se saslušavaju svjedoci koji su navodno čuli neki razgovor drugih lica u nekoj kafani, te da se vrši suočenje između svjedoka, su bez uticaja na drugačiji zaključak suda u odnosu na krivicu optuženih, jer su utvrđene činjenice u toj mjeri jasne, da ih nije bilo potrebno dodatno provjeravati drugim dokazima, pa ni predloženim od strane odbrane. Takođe su i predlozi odbrane da se vrši uvid u omot spisa (MTN) radi utrdivanja činjenice da isto lica nije vršilo popis spisa jer se rukopis iz popisa razlikuje, te da se izvrši grafološko vještačenje rukopisa optuženog L.J.DŽ.a su bez uticaja, imajući u vidu činjenicu da više lica kao saradnika u sudu može u različitim fazama postupka popisivati spise predmeta, što je bez uticaja na pravnu valjanost tih spisa, te imajući u vidu činjenicu koje se djelo optuženom L.J.DŽ.u stavlja na

teret bespredmetno je i bez uticaja provođenje grafološkog vještačenja njegovog rukopisa.

Sud je cijenio i druge provedene dokaze i navode stranaka, pa je našao da su bez uticaja na drugačiji zaključak suda u ovoj krivično-pravnoj stvari.

Odlučujući o kazni za optužene A. S., L.J.DŽ., B.N., H.A. i Z.S., za krivična djela za koja ih je sud oglasio krivim kao u izreci ove presude, sud je cijenio sve okolnosti na strani optuženih u smislu člana 42 Krivičnog zakonika, koje utiču da kazna bude veća ili manja, pa je od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog A.S. cijenio da je porodična osoba - oženjen otac šestoro djece, ranije neosuđivan, dok posebnih otežavajućih okolnosti sud nije našao; za optuženog L.J.DŽ. da je porodična osoba - oženjen otac jednog djeteta, dok kao otežavajuću okolnost sud nije cijenio to što je osuđivan i to presudom Opštinskog suda u Bijelom Polju K.br.111/78 od 11.04.1979. godine, zbog krivičnog djela iz člana 152/1 KZ, na kaznu zatvora u trajanju od 120 dana, uslovno na 1 godinu, imajući u vidu protek vremena od navedene osude; za optuženog B.N. da ranije nije osuđivan, dok otežavajućih okolnosti sud nije našao; za optuženog H.A. da je lošeg imovnog stanja, dok je od otežavajućih okolnosti našao da je ranije osuđivan i to presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.543/92 od 14.3.1993.godine, zbog krivičnog djela iz člana 143. stav 2. KZ CG, na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, uslovno 1 godina, presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.561/00 od 20.11.2003. godine, zbog krivičnog djela iz člana 131/4-1 KZ CG, na kaznu zatvora u trajanju od 9 mjeseci, uslovno na 2 godine; za optuženog Z.S. posebne olakšavajuće okolnosti nije našao dok je od otežavajućih okolnosti našao da je ranije osuđivan i to presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K.br.33/07 od 20.02.2008. godine, zbog krivičnog djela iz člana 240/2-1-teška krađa, na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca. Sud je cijeneći navedene okolnosti uz stepen krivice optuženih, pobude iz kojih su krivična djela izvršili, iste osudio, i to: optuženog A. S. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina, optuženog L.J.DŽ. na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, optuženog B.N. na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, te optužene H.A. i Z.S. na kaznu zatvora u trajanju od po 3 godine, koje kazne su po ocjeni suda srazmjerne krivici i krivičnopravnoj odgovornosti optuženih, a kojim kaznama će se po ocjeni suda ostvariti svrha izricanja krivičnih sankcija u smislu člana 4 Krivičnog zakonika i uticati na optužene da u buduće ne čine ista ili slična krivična djela, te ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 32 Krivičnog zakonika. Sud je prethodno optuženom A.S. utvrdio pojedinačne kazne za izvršena krivična djela i to: za krivično djelo primanje mita iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika iz tačke 1 izreke ove presude kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, za krivično djelo - primanje mita iz člana 423. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika iz tačke 2 izreke ove presude kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine, a zatim ga osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7(sedam) godina.Optuženom L.J.DŽ. sud je zakonom zaprijećenu kaznu za predmetno krivično djelo ublažio ispod zakonskog minimuma, cijeneći navedene olakšavajuće okolnosti u svom skupu kao posebno olakšavajuće okolnosti, pobude iz kojih je krivično djelo izvršio, što je sve dalo osnova sudu da kod izricanja kazne ovom optuženom primijeni odredbe člana 45 stav 1 tačka 3 i člana 46 stav 1 tačka 2 Krivičnog zakonika, osudivši ga na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine.

Shodno članu 51 Krivičnog zakonika, sud je optuženima u izrečene kazne zatvora uračunao vrijeme provedeno u pritvoru, i to: optuženom A. S. vrijeme provedeno u pritvoru od 06.03.2009. godine pa nadalje, optuženom L.J.DŽ. vrijeme provedeno u pritvoru od 06.03.2009. godine do 05.07.2010. godine, optuženom Z.S. vrijeme provedeno u pritvoru od 26.03.2009. godine pa nadalje, optuženom H.A. vrijeme provedeno u pritvoru od 26.03.2009. godine pa nadalje.

Na osnovu člana 423. stav 7. Krivičnog zakonika i člana 542. Zakonika o krivičnom postupku optuženi S.A., H.A. i Z.S. obavezani su da solidarno, a na ime imovinske koristi pribavljene izvršenjem krivičnog djela plate u korist budžeta CG novčani iznos od 18.500,00 eura, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, a koji novčani iznos su primili na ime mita.

Optuženi su obavezani da na ime sudskog paušala plate ovom sudu iznos od po 100 eura, sve prednje u roku od 15 dana, po pravosnažnosti ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Na osnovu naprijed navedenog, a shodno članu 364 Zakonika o krivičnom postupku odlučeno je kao u izreci ove presude.

VIŠI SUD U PODGORICI,
dana 5.07.2010. godine.

ZAPISNIČAR,
Borka Jelenković,s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA,
Dragiša Rakočević,s.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu CG, u roku od 15 dana, od dana prijema pismenog otpravka presude, a preko Višeg suda u Podgorici.

Tačnost otpravka, tvrdi i
o v j e r a v a :
Namještenik suda
Borka Jelenković